

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 9

Presidència del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.

Sessió celebrada dia 10 d'octubre del 1995, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2242/95, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a supressió de la conselleria sense cartera. 258
  - 2) RGE núm. 2243/95, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compareixença del conseller sense cartera. 259
  - 3) RGE núm. 2246/95, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a presentació a la CTI del text articulat de la Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria de protecció civil. 259
-

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 2199/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a suspendre l'execució del tram I de la carretera de circumval·lació del port d'Alcúdia. 260

2) RGE núm. 1895/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a extracció d'arena del fons marí per a la regeneració de platges. 268

III.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 2137/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris de la Presidència del Govern en relació al procés autonòmic, un cop rebutjada la presa en consideració de la Proposició de proposició de llei orgànica RGE núm. 926/90, relativa a la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.. 272

IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI RGE núm. 1947/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a foment i regulació del voluntariat social. 281

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començam el plenari pel primer punt de l'ordre del dia, preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 2242/95, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a supressió de la conselleria sense cartera.

La primera pregunta és la que presenta el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Té vostè la paraula, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Li asseguro que aquesta vegada no parlaré dels sants pares, ni de Sant Agustí ni de Sant Tomàs. Després de la resposta donada pel conseller sense cartera aquest matí, respecte de les funcions que aconsegueix al Govern, i atès que el Sr. Aznar ha afirmat que és necessària una política molt més austera en matèria d'alts càrrecs i amb una proposta concreta que se n'eliminin 5.000, els volem demanar: pensa el president del Govern de les Illes Balears, dins la política d'austeritat impulsada pel Partit Popular a nivell estatal, suprimir la conselleria sense cartera?

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té vostè la paraula, Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Començ a creure que el Sr. Orfila, tant, tant llegeix Aznar que es farà dels nostres. Per contestar-li, li he de dir que és una funció del president nomenar el seu govern, continuam amb la política d'austeritat pregonada pel nostre president i, en aquest sentit i amb la pregunta que li ha contestat avui el conseller sense cartera, acomplim aquest principi d'austeritat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Orfila? Té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Ho té difícil, Sra. Vice-presidenta, que em faci del seu partit. L'austeritat és perquè s'estalvien la cartera? I no troben que aquest càrrec de conseller sense cartera és innecessari, superflu, injustificat, poc útil, sobrat i perfectament prescindible? No troben que estam davant una espècie de conseller quota que aquesta vegada ha hagut de ser d'Eivissa perquè no hi ha cap conseller que sigui d'aquella illa, com hauria hagut de ser de Menorca si és que no hi hagués cap conseller que defensàs una cartera que no fos d'aquella illa?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula? Té l'ús de la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El conseller sense cartera, avui matí, li ha explicat quines eren les seves funcions, és un membre del Govern com pugui ser jo mateixa, jo no em considero cap quota, tampoc ho deu ser ell. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2243/95, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compareixença del conseller sense cartera.

Passam a la segona pregunta que també formula el diputat Sr. Ramon Orfila, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a compareixença del conseller sense cartera. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. El conseller sense cartera certament ens ho ha dit aquest matí, té veu i vot, i hem considerat que açò era un avanç, dins les reunions del Consell de Govern, és a dir, no hi va d'oient, s'ocupa, entre d'altres coses -ha dit-, de les actuacions que el Govern du a terme referides a l'illa d'Eivissa; llavors, si acceptam que té funcions i du a terme actuacions, per quin motiu quan compareixen tots els consellers i conselleres del Govern davant la comissió parlamentària corresponent per donar compte del seu pla d'actuació, no es programa també la compareixença del conseller sense cartera?, actua o no actua?, és possible que el discriminin?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar, té vostè la paraula, Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Perquè vegi que no és cap quota i que sí té funcions, si vostès ho estimen oportú i ho demanen, compareixerà en qualsevol moment i estarà al servei d'aquest parlament per a tot allò que vostès demanin. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Entenc que ha quedat perfectament contestat. No es reprimeixi, Sr. Orfila, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President, per no reprimir-me. Miri, Sra. Vice-presidenta, hem estat a punt de regalar-li una cartera al conseller sense cartera, perquè a partir d'aquest moment en tingués, però ho hem pensat millor, és el president del Govern qui li ha de donar cartera o suprimir la conselleria, i així ho tornarem a proposar en el debat dels pressuposts encara que ja sabem quina serà la resposta del Govern, encara que així desdiguin, d'alguna manera, les polítiques, els discursos d'austeritat del Sr. Aznar, i és que, en aquest tema, es veuen amb capacitat, amb prou valentia com per desafiar-lo, encara que només sigui en aquest tema, llàstima.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té vostè la paraula, Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Començ a creure que a vostè no li interessa saber exactament les funcions, perquè si és així, esperam la seva petició de compareixença, i si és això, compareixerem. El ret a això, Sr. Orfila. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2246/95, de l'Hble Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a presentació a la CTI del text articulat de la Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria de protecció civil.

Passam a la darrera pregunta que també formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM; relativa a presentació davant la CTI del text articulat de la Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria de protecció civil. Té vostè la paraula, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Acceptam el desafiament.

Dia 27 de juny, el llavors candidat a president del Govern, Gabriel Cañellas, en el discurs de la sessió d'investidura, afirmava, i citaré concretament, que "el calendari per transferir competències als consells inclourà agricultura, ordenació turística, transports terrestres, protecció civil, cooperatives i d'altres". Al discurs del nou candidat a president, el Sr. Soler, dia 27 de juliol, ja no es parla de protecció civil dins el llistat de competències a transferir, com que ens va sorprendre aquesta desaparició, en el mes curt que va durar la presidència de l'anterior president d'aquesta comunitat autònoma, els demanam per on s'ha perdut, què ha succeït, per quin motiu pensen transferir aquesta competència als consells insulars?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Jo li ho explicaré, i vostè segur que ho entendreà. Com que nosaltres som un govern responsable i aplicam al procés de transferències el principi de racionalitat, el que feim és fer unes prioritats. Dins les prioritats de l'actual govern hi ha les sis que va dir el president en el debat d'investidura, i, per tant, després no deixam, com pot vostè imaginar, de cantó el tema de protecció civil si així ho marca el consens i arribam a bon terme en les sis prioritats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Orfila, vol tornar a fer ús de la paraula?

EL SR. ORFILA I PONS:

Creguin-me que em costa entendre o acceptar el que ha dit la Sra. Vice-presidenta, o sigui, el Govern fa un exercici de responsabilitat en quin discurs d'investidura, al del primer o al del segon president?, perquè si fa l'exercici de responsabilitat quan el segon president no inclou protecció civil entre les competències a transferir als consells insulars, és que el primer discurs d'investidura, era irresponsable.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No faci demagògia, Sr. Orfila. El primer discurs d'investidura en marcava unes, el segon discurs marcava les mateixes, simplement marcava unes prioritats, i les prioritàries eren ordenació turística, agricultura, ramaderia i pesca, artesanía, cambres de propietat, transport terrestre i protecció de menors. Una vegada traspassades aquestes, que seran objecte de la propera Comissió Tècnica Interinsular, a celebrar dilluns a les 5 de l'horabaixa, com vostè bé sap, mirarem si podem traspassar protecció civil o altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 2199/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a suspendre l'execució del tram I de la carretera de circumval·lació del port d'Alcúdia.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que fa referència a proposicions no de llei. La primera és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a suspendre l'execució del tram I de la carretera de circumval·lació del port d'Alcúdia. Sr. Triay, té vostè la paraula.

Sí, així es farà per petició (...) Demanaria a la Sra. Secretària Primera, si pot fer lectura de la proposició no de llei, la part que se sotmet a votació.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a:

1.- Suspendre l'execució del tram I de la carretera de circumval·lació del port d'Alcúdia i de tots els acords del Consell de Govern que ho fan possible.

2.- Estudiar el nou traçat que no afecti en absolut la zona humida de mar i estany, possibilitant el millor projecte de recuperació integral a l'esmentada zona.

3.- Encarregar un nou projecte tècnic d'aquest tram I tramitant la seva execució amb urgència en no al·legar la finalització del total de l'obra."

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Des de la finalització, ja fa temps de la central elèctrica d'Es Murterar, a Alcúdia, la carretera que travessa longitudinalment tota la zona turística de la platja d'Alcúdia, la carretera port d'Alcúdia-Artà, pateix un trànsit de carbó molt important, aproximadament diuen d'un camió cada cinc minuts. És, per tant, un problema greu, necessitat d'una solució urgent, el de la circumval·lació del que es diu la variant del port d'Alcúdia.

Hi ha un projecte d'ampliació de la central elèctrica d'Es Murterar que encara fa més acuciant donar solució a aquesta relació entre el moll comercial i la central elèctrica. L'any 89, tres parts, l'ajuntament d'Alcúdia, el Govern balear, Conselleria d'Obres Públiques, i la companyia elèctrica Gesa, van arribar a un acord, van establir un conveni per fer la via de circumval·lació, es va establir la necessitat i la posada en marxa a la via de circumval·lació, aquí on Gesa havia de fer, havia de fer i fa, una contribució econòmica important, i aquí on l'ajuntament es reserva o condiciona la llicència municipal o, millor dit, la posada en marxa de la central, com a conseqüència d'una llicència municipal que es donava, a la posada en servei del conjunt dels tres trams que conformen la via de circumval·lació, perquè el projecte de via de circumval·lació o, millor dit, d'accés de moll comercial a central elèctrica, es divideix en tres projectes, un tram I que va des de la carretera de Palma fins a la carretera del poliesportiu; un tram II que va de la carretera del poliesportiu al moll comercial; i un tram III, denominat accés a Es Murterar. Aquest conjunt formaria aquesta variant del que és el port d'Alcúdia per extreure tot aquest trànsit pesat, tot aquest trànsit que no és local de les vies típicament turístiques i que s'estableixen al llarg de tota la zona turística de la platja d'Alcúdia i de Muro.

Aquest tram I és el que es qüestiona i és objecte d'aquesta proposició no de llei. A l'any 94, l'any passat, el Ministeri d'Obres Públiques dins un programa de recuperació d'espais naturals situats dins zones urbanes, va posar en marxa un estudi de recuperació de la zona humida de Maristany, a la platja d'Alcúdia; un espai natural que està en certes vies de degradació, qualificat anteriorment com a zona rústica, àrea agrícola-ramadera. El primer que va posar en evidència aquest estudi, del Ministeri d'Obres Públiques, al qual ja s'està destinant una quantitat de 25 milions de pessetes, i que és un estudi que ha de servir, si tots els seus resultats són positius, per fer una inversió important, que pot ser el Ministeri d'Obres Públiques o la Unió Europea, per fer la rehabilitació realment d'aquest espai, d'aquesta zona humida. I clar, la primera qüestió que es va posar damunt la taula quan es va iniciar aquest estudi, és la presència d'aquesta traça de carretera, i el fort impacte ambiental als valors que es tractava de protegir, d'aquest tram I de la variant del Port d'Alcúdia.

A l'objecte de crear el mínim de trastorn a aquestes obres ja contractades dels tres trams de la circumval·lació, es va accelerar l'avanç d'aquest estudi, i es va confirmar l'alt valor ecològic i la necessitat d'estudiar detingudament alternatives a aquest traçat del tram I; alts valors ecològics que, per cert, ja la Universitat de les Illes Balears havia posat de manifest en estudis anteriors. Això va motivar -jo crec que amb seny- una paralització del tram I per part de la Conselleria d'Obres Públiques, tenint en compte que el mateix contractista dels tres trams podia concentrar la seva activitat constructora als altres dos projectes que tenia també encarregats. I això es produeix a principis d'enguany, del 95, i aquesta és la situació que arriba fins a les eleccions del passat mes de maig.

Però passat el mes de maig, passades les eleccions, la situació ha canviat radicalment, i s'ha concentrat l'activitat constructora, fins i tot diria, en aquest tram I en detriment dels altres dos, i s'ha fet ja cas omís d'aquestes primeres alternatives que s'havien contemplat; i tampoc no s'ha esperat a un estudi d'alternatives més detallat que el Ministeri d'Obres Públiques havia ofert i que estava fent, precisament per veure de donar una bona solució a una cosa que és d'interès general, que és aquest espai humit, aquesta rehabilitació d'aquest espai humit, i una carretera que, sent funcional i tenint totes les característiques que se cerquen d'ella, no produís un impacte irreversible sobre aquest espai.

Tenim coneixement que dia 19 de setembre la Direcció General d'Urbanisme, Habitatge i Medi Ambient, o sigui el Ministeri d'Obres Públiques, va remetre a l'Ajuntament un estudi detallat d'aquestes alternatives que no ha transcendit, que s'ha mantingut ocult, que no s'ha donat informació sobre el seu contingut, i que demanava que abans de dia 15 d'octubre se li donàs resposta, se li informàs sobre quin era el posicionament de l'administració municipal en relació a aquesta qüestió.

També vull dir que fa pocs dies l'Ajuntament d'Alcúdia, a diferència del Consell Insular de Mallorca, que va aprovar fa pocs mesos, dins l'any 95, en el mes de maig, una moció pareguda a la que avui duim aquí, en aquests darrers dies l'Ajuntament d'Alcúdia ha rebutjat una moció similar a la que aquí avui plantejam, sense tenir coneixement els membres que constitueixen la corporació, tots els grups polítics, d'aquest estudi d'alternatives fet i remès pel Ministeri d'Obres Públiques dins el mes de setembre a l'Ajuntament.

Per tant, senzillament, i a la vista d'aquests antecedents, la nostra proposta que duim aquí, al Plenari del Parlament és, en primer lloc suspendre l'execució d'aquest tram I, i per tant permetre l'estudi d'un nou traçat que no afecti la zona humida de Maristany, que permeti la seva recuperació integral quan hi hagi les possibilitats per fer-ho, però que la preservi de moment; i encarregar un nou projecte tècnic una vegada fet aquest estudi d'alternatives, aquest nou traçat; i que aquest projecte tècnic quan estigui realitzat es tramiti amb urgència, per no allargar -que és el que hauria de dir la proposició i no diu- la finalització total de l'obra.

Vull dir que tot això es pot fer perfectament, que en primer lloc el fet que els tres trams estiguin contractats a la mateixa empresa facilita un acord sobre aquesta qüestió, perquè hi ha obra per fer endavant, i bastant important; que per altra part també s'ha de saber que hi ha un marge de temps, dins la urgència que té dur endavant aquest projecte, hi ha un lleuger marge de temps, en el sentit que la instal·lació de l'ampliació de la central des Murterer va lleugerament endarrerida respecte al seu calendari inicial, la qual cosa permet mantenir obert el compromís que la posada en marxa d'aquesta ampliació estigui lligada a la posada en marxa de la carretera de circumval·lació; i a la vegada crec que compliríem amb una obligació, que és a un lloc especialment castigat, amb una naturalesa especialment castigada, com és la de les zones humides de la badia d'Alcúdia, mantenir allò que encara hi és, mantenir aquelles parts que encara hi són, que tenen uns valors reconeguts, que hi ha estudis que ho aval·len; i que per tant pens que seria un caparrudesa -irreversible desgraciadament- mantenir en el seu traçat el que en aquests moments s'està realitzant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervencions per fixar posició per part dels diferents grups. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Unió Mallorca no donarà suport a la proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, sense llevar-li part de raó en el seu contingut. Però hem de recordar que aquesta proposta de què avui es parla va tenir els seus inicis el dia 29 del 5 de l'any 92, quan la Conselleria d'Obres Públiques va remetre aquest projecte per a informació municipal; que el tècnic municipal de l'Ajuntament d'Alcúdia va informar favorablement dia 10 del 6 del 92, i que amb posterioritat, el dia 15 del 6 del 92 ho va fer l'enginyer Grimalt, també de l'Ajuntament d'Alcúdia.

Hem de ser conscients que en aquells moments governaven vostès en aquest ajuntament; i si tenim també en compte les propostes que varen sortir, o les respostes del seu batle a diferents mitjans de comunicació -caldria recordar el *Diario de Mallorca* de 21 de febrer del 95, en què es diu que el batle d'Alcúdia rebutja retardar les obres de la via de cintura- ens trobam amb un "ja està fet", i diuen que no hi ha res més perillós. La postura en principi d'un determinat govern quan estava en la responsabilitat era de tirar endavant un projecte que es feia necessari perquè, com molt bé ha dit el representant i proposant d'aquesta proposició no de llei, hi havia una necessitat urgent de fer una via de circumval·lació, una carretera que donàs sortida a tots els camions, a la gran circulació que hi ha pel poble d'Alcúdia.

És també cert que a un moment determinat Unió Mallorca, a Alcúdia en aquest cas, va dir que s'oposava a aquest traçat. Però fa molts de mesos ja que es va fer aquesta proposta, el temps ha anat passant, i ens trobam que una proposta feta el mes de març està ja en el mes d'octubre, les obres estan començades, les expropiacions estan fetes; i que canviar aquest traçat, donar una nova solució a aquesta problemàtica significava aturar totes aquestes obres, tornar els doblers d'aquelles expropiacions que ha han estat fins i tot fetes, i no sé si pagades, perquè sempre van amb un cert retard, a tots els expropiats. En definitiva, es tractaria de tornar enrere tot el fet, aturar aquest procés i iniciar-ne un altre.

El poble d'Alcúdia en general creu que això no és possible, i si bé Unió Mallorca creu que la solució estava en el seu moment, a l'any 92, no al 95, trobar una alternativa; que aquesta era possible abans d'haver començat les obres; avui i en aquest moment és un poc demagògic aquest fet.

Per altra part a les zones humides, cap a les quals té en aquests moments una major sensibilitat la gent perquè no s'hagin de destruir, no compten amb el suport ni del Ministeri ni del Govern per tal de poder ser recuperades, i s'estava a l'espera que es donàs una resposta, que no l'ha donada ningú. Amb tot això, Unió Mallorca creu que és realment un sacrifici l'execució d'aquest tram; però també som conscients que qualsevol alternativa, qualsevol canvi en aquests moments produiria més perjudicis que no donaria solucions.

Jo crec que perquè això no torni passar és important que hi hagi una planificació total de totes les obres, sobretot obres de transcendència, de carreteres, a llarg termini, que la gent tenguí informació claríssima sobre quines són aquestes alternatives, i que en el seu moment es prenguin les mesures. De l'any 92 al 95 realment ha plogut moltes vegades, hi ha hagut moltes possibilitats de rectificació, i els canvis que es produeixen segons els canvis de govern pareixen com a menys perillosos. Joestic convençuda que la solució és una planificació a llarg temps; i no quan les obres ja estan fetes i les expropiacions també, presentar alternatives que no donen solucions, sinó que creen més problemes que els que pugui crear donar solució a aquest nou tram de la carretera d'Alcúdia, que almenys solucionarà un problema urgent en aquests moments d'aquest municipi.

Unió Mallorca ha pres la solució que creiem que era la millor solució per a Alcúdia, i amb aquest convenciment no donarem suport a aquesta proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sr. President. Tenc una certa tendència a no esgotar el temps. Crec que encara faré en aquesta ocasió una intervenció més curta, per no reiterar arguments que s'han fet des de el portaveu que ha fet la proposta. Simplement remarcaré una sèrie de qüestions: Una, la necessitat, òbviamment, d'aquesta variant de la carretera per donar resposta a les necessitats del trànsit al voltant i a l'accés de la central tèrmica; segona, remarcar el caràcter extremadament *light* del debat, no debatem una qüestió estratègica de disseny del Pla de carreteres, no debatem una qüestió de fons sobre el fet de primar un mitjà de transport o un altre, simplement parlem de modificar un tram d'una variant en funció de la preservació d'una zona ecològicament valuosa. Per tant és, insistesc, un debat polític situat en uns termes realment jo diria que elemental. És possible que hi hagi hagut una certa manca de reflexos, d'anticipació a nivell ciutadà; possible que hi hagi hagut posicions variables per part de determinats partits polítics. Potser sí, però en qualsevol cas jo crec que aquí el tema fonamental és si des de la Conselleria, des del Govern, des de les institucions en el seu conjunt consideram o no consideram adient, necessari, preservar una zona humida com la de Maristany, com consideren que s'ha de fer institucions com la Universitat, el Ministeri d'Obres Públiques, etcètera; tenint en compte que no hi ha dificultats tècniques insalvables per prendre aquesta decisió política, i que les dificultats d'ordre burocràtic, o fins i tot els sobrecosts tècnics o econòmics que representi aquesta opció, d'aquí a 20, d'aquí a 30, d'aquí a 40 anys seran una anècdota dins l'arxiu municipal d'Alcúdia, dins una sèrie de papers grossa, que serà expedient variant de la via de circumval·lació d'Alcúdia hi haurà aquest petit detall. No tindrà més importància això.

Si efectivament no preservam aquesta zona humida, d'aquí a 20, d'aquí a 30, d'aquí a 40, d'aquí a 50, d'aquí a 60 anys estarem pagant el preu d'una decisió equivocada. I davant aquesta argumentació i davant aquesta tessitura, lògicament, des d'Esquerra Unida almanco, no tenim cap tipus de dubte sobre quina és l'elecció. Així sembla que ho han entès sectors hotelers d'Alcúdia, per descomptat formacions de caràcter ecologista, un sector del veïnat. Obviament Esquerra Unida se solidaritza amb aquestes posicions, i en aquest sentit donarem suport a la proposició no de llei que aquí es presenta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que era a principi de maig que el grup de consellers del PSM-Nacionalistes de Mallorca ja va registrar una moció al Consell Insular que recollia exactament la proposta que fa avui el Grup Socialista, i encara plantejava uns altres punts més ambiciosos. Entre l'exposició de motius recordaré els aspectes més importants; alguns d'ells ja els ha exposat el Sr. Triay, i dèiem que aquesta carretera de circumval·lació -necessària. Crec que ningú en discuteix la necessitat -tal com estava projectada i tal com s'està realitzant, constitueix un greu atemptat ambiental i paisatgístic de conseqüències socials i econòmiques ben negatives. A part d'això, nosaltres també plantejàvem l'enllaç entre el port comercial i la central tèrmica, que al nostre entendre s'havia projectat d'una manera incorrecta; que hi podria haver alternatives com a mínim.

Efectivament el tram I, objecte de la discussió d'avui, afecta negativament la zona humida que l'Ajuntament sempre ha volgut preservar pel seu important valor ecològic, situada darrera al pavelló esportiu, i que travessa la bassa, una zona humida anomenada Bassa d'en Ferrer Nou, que obligatòriament s'haurà de dessecar per fer aquesta circumval·lació. A la vegada no és objecte de la discussió d'avui, però crec que no em surt de la qüestió si dic que dins el mateix projecte està previst l'accés a es Murterar que pot provocar un impacte negatiu sobre el puig de Sant Martí, protegit per la Llei d'espais naturals. A la vegada la nova carretera afectarà una superfície a expropiar d'unes 20 hectàrees, i donarà lloc a un consum injustificat de territori; i també pot afectar la cova de Sant Martí, ja que la carretera passa just a poc més de 70 metres al nord d'aquest important monument paleocristià.

Dèiem aleshores, al mes de maig, que el Govern no havia realitzat un estudi de les diverses solucions, avaluant els costos i l'impacte ambiental. El punt I d'aquesta moció, que era suspendre l'execució del projecte tram I variant d'Alcúdia, que és el que duen a l'aprovació aquí, va ser aprovat pel Consell Insular amb els vots de PSOE, Unió Mallorquina i PSM-Nacionalistes de Mallorca, i els vots en contra del Partit Popular.

Nosaltres dèiem a més que hi havia una alternativa per a l'accés al Murterar, per tal com ja hi ha un camí, que l'impacte ambiental que té no deu ser molt important, ja que travessa una zona d'un abocador. Per tant, podria ser un accés alternatiu al proposat, només amb un inconvenient, que ens imaginam que ha estat l'inconvenient insuperable per part del Govern, i és que obliga a fer uns 3 o 4 quilòmetres més dels que s'hauran de fer actualment. L'única empresa perjudicada, evidentment, seria GESA, perquè els seus camions haurien de fer un major recorregut; però s'estalviaria, primer, dessecar aquesta zona humida, segon, un nou traçat, i tercer, es podria utilitzar l'actual carretera d'Artà, ampliant-la i utilitzant aquest camí que travessa l'abocador com a accés al Murterar.

Aquest tema no està en discussió avui. En discussió només està el tram I. Evidentment tornarem a donar suport a aquesta iniciativa. Val més tard que mai, i potser que tard, però encara hi siguem a temps. Aquesta zona humida té un valor importantíssim, sobretot a una zona ja molt degradada que és la del Port d'Alcúdia; i amb un agreujant, i és que encorsetarà, constrenyerà el Port d'Alcúdia, i impedirà un projecte ambiciós, però que en el futur es podria realitzar, que és obrir el Port cap a aquesta zona que hauria de ser protegida, cap a un futur parc natural que donàs aire, donàs esponjament a tot el Port d'Alcúdia.

Crec que ja no hi ha més arguments. Donarem el vot a aquesta moció, que va aval·lada per més de 3.000 firmes que en el seu moment ja es varen recollir en el municipi d'Alcúdia; és a dir que dins el propi municipi, si bé hi ha la constància, l'exigència que s'ha donat una solució al trànsit pesat, principalment els camions que descarreguen el carbó de GESA, també hi ha una consciència manifestada amb aquestes 3.000 firmes que s'ha de cercar un traçat alternatiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. José María González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Efectivamente hace ya años que los sucesivos consistorios de Alcudia, y en definitiva la población de Alcudia, solicitaba la construcción de una vía que permitiera desaguar el tráfico que se establecía -fundamentalmente el tráfico pesado- entre el puerto y la central térmica. Con este motivo hubo toda una serie de conversaciones Ayuntamiento-Conselleria que culminaron en tres proyectos, como decía el Sr. Triay, que presenté aquí hoy esta proposición no de ley; tres proyectos diferentes, pero que en definitiva constituyen una única unidad que permite comunicar por un lado el puerto con la carretera C-713, la comarcal de Palma al Puerto de Alcudia, y por otro lado como un ramal importante que enlaza con ella, que es el acceso a la central térmica de es Murterar.

Estos tres proyectos fueron fundamentalmente redactados por técnicos del Ayuntamiento de Alcudia. El Ayuntamiento de Alcudia incluso modificó sus normas subsidiarias para adaptarlas a los proyectos trazados por esos técnicos, y que en el Departamento de Carreteras únicamente se convirtieron mediante, en un caso, un informe de confrontación, en otro caso asumiéndolos un funcionario -funcionaria en este caso- como preceptúa la ley, como proyectos propios del Departamento.

Ningún problema tuvieron, ni en la información pública de los propios proyectos, con sus expropiaciones, ni en la de las normas subsidiarias que, como digo, incluso hubo que modificarlas para adaptarlas por completo a estos proyectos, no en los estudios de evaluación ambiental, que preceptivamente llevan esos tres proyectos, y que se han hecho. Ahí tuvieron, como digo, su fase de evaluación de impacto ambiental. Fue realmente cuando las obras comenzaron, o poco antes de comenzar, cuando ya las obras estaban en subasta, cuando determinados -fundamentalmente y en principio- propietarios afectados, más por el ramal de acceso a es Murterar, que por el tramo primero o el segundo, plantaron alguna otra solución alternativa, puesto que consideraban legítimamente, como es razonable, que podrían verse afectados sus negocios, fundamentalmente turísticos.

Como consecuencia de eso incluso contrataron un estudio a un eminente profesor de la Universidad -no a la Universidad, sino a uno de sus profesores, que presentó alguna alternativa posible. La maquinaria administrativa de la Conselleria había hecho que estos proyectos sufrieran un subasta, que se contrataran, que tuvieran correspondiente empresa, i que la empresa comenzara a realizar las obras, no obstante lo cual surgió un nuevo aspecto de la cuestión que no había surgido hasta entonces, que es la posibilidad que se apuntaba de que en la zona de Maristany se hiciera un parque húmedo, un tratamiento especial de una zona húmeda; una zona húmeda que consiste fundamentalmente en un zona que ahora pueden ver todas las señoras y señores diputados absolutamente seca, pero que tiene muy cerca, como por otra parte casi toda la zona comprendida entre el Puerto de Alcudia y el puig de Sant Martí, tiene un nivel freático muy próximo; y es efectivamente en años húmedos o en épocas húmedas inundable.

Como consecuencia de esa posibilidad que se abrió del tratamiento de esa zona húmeda se ralentizaron las obras en este tramo I, que es el que en concreto hoy nos ocupa, aunque algún portavoz se ha referido también al acceso al Murterar, pero creo que no procede insistir en eso. Se estudió la posibilidad de hacer alguna modificación en el trazado, que en cualquier caso afectara menos a esa zona presuntamente húmeda, o posiblemente húmeda, como digo, en años lluviosos.

De las diversas alternativas que se estudiaron, se dedujo que la única solución realmente posible y factible era concluir, cambiar ese tramo primero, dando continuidad al segundo desde la carretera del cementerio o del polideportivo hasta empalmar, cerrando completamente, haciendo un collar, por cierto, al pueblo del Puerto de Alcudia, llevar la variante hasta la carretera C-713. Eso exigía, además de hacer ese tramo nuevo, que también discurre en parte por una zona más o menos húmedo, o por lo menos con en nivel freático muy alto, exigía después un tratamiento especial a la carretera C-713, no sólo en el entronque de esta variante, sino más adelante en lo que tendría que ser el acceso al Murterar, que igualmente se veía afectado por un cambio.

Como consecuencia de ese estudio, y a la vista de las posibilidades reales que había de que el parque húmedo se llevara a cabo, se estudió también la alternativa de darle al proyecto existente, al mismo que ahora hay, determinadas características de permeabilidad, de tal manera que la zona afectada de ese parque húmedo posible, pudiera tener continuidad por debajo de la carretera. Ello no era nada difícil porque el tramo primero sólo afecta muy tangencialmente a una pequeña parte, marginal, o del límite de ese posible parque húmedo. Por consiguiente la solución de dar permeabilidad en definitiva al agua, si eso se inunda, a las aves que puedan estar por el agua etcétera, era realmente fácil, insisto, que con una pequeña modificación de proyecto, que consistía o consiste simplemente en dar, en hacer una serie de pontones que durante los 80 ó 100 metros que suponen la afección del propio tramo I de la carretera por la zona húmeda, permitieran que el agua en su caso discurriera por debajo de la carretera.

Esta solución parece a estas alturas y en estos momentos muchísimo más razonable. Es desde luego, con gran diferencia, más económica, no sólo en materia de costos, sino en materia de tiempo, algo que todos los portavoces que me han precedido en el uso de la palabra han reconocido que en este caso es fundamental. Y ¿por qué? ¿qué pasaría si ahora se decidiera modificar la solución existente? Lo primero de todo habría que resolver el contrato con la empresa. Es una empresa adjudicataria, tiene adjudicada la obra hace un año, ha hecho parte de esa obra, hay certificaciones en marcha, etcétera; por consiguiente, lo primero hay que resolver el contrato. Parece una cosa fácil, pero no lo es en absoluto. Resolver el contrato, que sería una resolución a petición de la administración, exigiría previamente toda clase de informes técnicos, jurídicos, incluido el *Consell Consultiu* etcétera, y naturalmente habría que hacer frente a las reclamaciones, legítimas sin ninguna duda, del contratista, que es adjudicatario de la obra y tiene que concluirlo.

¿Acaba ahí la cuestión? Ni mucho menos. Efectivamente se han hecho ya las expropiaciones, y efectivamente en las expropiaciones se ha pagado todo lo que la ley marca que hay que pagar antes de hacer la ocupación material de los terrenos. Eso significa que se han pagado indemnizaciones y depósitos previos. Todo eso habría que pedir a los propietarios afectados que lo devolvieran, además, naturalmente, de venir obligados a restituir las cosas a su primitivo estado: replantar los árboles que con el desbroce se han llevado por delante, las piedras, etcétera.

Simultáneamente con todo esto hay que iniciar un nuevo proyecto de construcción. Ese proyecto de construcción exige partir del levantamiento topográfico que fuera del caso, hasta los diversos estudios, ya estudios muy particularizados del trazado, de si el trazado tiene que ir un poco más aquí o un poco más allá, de cual el longitudinal, las secciones tipo, etcétera. Ese proyecto naturalmente llevaría su tiempo. Una vez hecho el proyecto, tendría que pasar por la correspondiente información pública, como es lógico. Por otro lado, y también simultáneamente, con la realización del proyecto habría que realizar un nuevo estudio de impacto ambiental, que viene obligado por ser un proyecto de nuevo trazado.

Por otra parte, y definido este nuevo proyecto, habría que entrar en la cuestión urbanística. ¿En base a qué puede aprobarse este proyecto y subastarse? Tiene que estar contenido o bien en el Plan de carreteras, por consiguiente sería exigible en todo caso en el Plan de carreteras y que el Plan de carreteras se aprobara simultáneamente o rápidamente, de acuerdo, una vez hecho este proyecto, no antes, ni antes ni después, sino simultáneamente, Plan de carreteras con todas las informaciones públicas e informaciones de instituciones que fueran del caso, y en el cual no se debatiría solamente este tema, sino como es lógico todo lo que se contiene en el planeamiento; o bien, la otra alternativa urbanística es la que significaría que se hiciera una modificación de las normas subsidiarias de Alcudia y que se adaptara a este nuevo proyecto, de manera que también habría que esperar a tener el proyecto, y una vez que se tiene, eso se trasplanta a las normas, las normas sufren su aprobación inicial, su información pública, su aprobación provisional, y en su caso, en su momento, su aprobación definitiva.

Una vez aprobado y dispuesto este proyecto, y legitimado urbanísticamente, cabe la declaración de urgencia y hay que comenzar las nuevas expropiaciones, por imperativo, además, de la nueva ley de contratación de las administraciones públicas, no puede comenzarse la tramitación administrativa del proyecto en tanto no se han vuelto a ocupar los terrenos necesarios para desarrollar el proyecto. Hecha esa ocupación de los terrenos necesarios, hecho el pago de las nuevas indemnizaciones y de los nuevos depósitos previos, entonces comienza a contar el tiempo de tramitación administrativa de la contratación del proyecto: su oferta pública, publicación en los boletines, prensa, etcétera, mesa de subasta, adjudicación definitiva, hasta el inicio de las obras, también que se disponga de un contratista, una empresa dispuesto a hacerlo, y se inicien las obras.

Hay además algún otro factor todavía; ni siquiera basta con estos. Hay un factor importantísimo: Estas obras pudieron adelantarse merced a que se hizo un convenio con GESA en el cual esta empresa, como se sentía muy afectada por este proyecto, pues ofrecía, ofrece, tiene previsto en un convenio firmado con la Conselleria y con el Ayuntamiento, un convenio tripartito, hasta 510 millones de pesetas para la ejecución tanto del tramo primero, como del segundo, como del acceso al Murterar. Naturalmente una modificación del proyecto supone simultáneamente dos cosas que se le modifican a GESA. Primero, el trayecto que tienen que recorren sus camiones desde el puerto hasta la central térmica, y de la central térmica al puerto; y lo segundo es que en el compromiso adquirido por esas tres partes, Ayuntamiento, Conselleria y GESA, se contiene una cláusula que dice que las obras deben de estar concluidas antes del 31 de diciembre del 96. Esto, a la vista de lo que les he contado antes, comprenderán que es absolutamente imposible.

¿Cuál sería la posición de GESA en el caso de una modificación? ¿Aceptaría realmente volver a firmar una cosa parecida? ¿Se retiraría, incluso reclamaría por incumplimiento del convenio firmado con las dos administraciones? Claro, esto no lo sabemos, y por consiguiente es prácticamente imposible deducir ni los costos reales que podría suponer el cambio del proyecto, ni -como decía, con todas estas variables- el tiempo real que se tardaría en que el proyecto estuviera modificado.

Yo creo que, por consiguiente, el planteamiento ahora de esa modificación resulta francamente inviable, y total y absolutamente desaconsejable. Y quiero insistir una vez más que el argumento fundamental, que es el argumento de la preservación de la zona húmeda de Maristany, queda absolutamente garantizado por algo de lo que el Departamento de carreteras ya tiene orden, que es la modificación del proyecto en ejecución, con el objeto -como decía antes- de dar permeabilidad a la carretera, y permitir que si algún día se hace ese proyecto, el proyecto del parque húmedo, proyecto del cual la secretaria de Estado de medio ambiente parece que no tenía ningún conocimiento todavía, de manera que podemos decir que está bastante verde, está bastante seco, el proyecto de llevarse a cabo no se vería en absoluto alterado por el hecho del paso, insisto que tangencial, del actual trazado de la carretera por sus zonas limítrofes.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de contrarèplica, Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc he d'agrair als grups PSM i Esquerra Unida, que han anunciat el vot favorable a aquesta proposició no de llei, el seu posicionament, que esperàvem, òbviament; i insistir que aquesta carretera és una necessitat i que és urgent, això és indiscutible. Però preservar aquesta zona humida de Maristany també és una necessitat. I quan es tenen els elements de judici, quan es tenen els elements tècnics, quan es té l'evidència dels valors ecològics que allà hi ha, és quan es proposa un estudi d'alternatives, és quan es proposa per part municipal canviar la qualificació urbanística a parc públic allò que fins a aquell moment era una zona qualificada d'agrícola-ramadera.

I ens diuen "no, però és que el projecte de tram I ja va tenir una avaluació d'impacte ambiental". Això no ho haurien d'haver dit, perquè precisament és la demostració més palpable del que són les avaluacions d'impacte ambiental, de quina manera aquestes avaluacions d'impacte ambiental resulta que després no han tingut en compte una zona humida que té uns valors, i que admet una recuperació, una rehabilitació; perquè els estudis d'impacte ambiental, com hem tingut ocasió de dir en moltes altres circumstàncies, no inclouen un estudi d'alternatives, sinó que simplement es dediquen a donar el vist-i-plau, amb algunes mesures de caràcter decoratiu, a decisions ja preses amb anterioritat, d'una manera definitiva, especialment quant a traçat de carreteres.

Ens diu la Sra. Munar que ja està fet, i que per tant Unió Mallorquina considera que això no té remei, i que incorrem en demagògia plantejant aquesta iniciativa avui aquí. Era demagògia, Sra. Munar, quan la vàrem votar en el Consell de Mallorca amb el seu vot el mes de maig? Era demagògia quan el seu segon per la candidatura d'Alcúdia va fer tota la campanya electoral basada en el canvi de traçat d'aquesta carretera, i sent el portaveu indiscutible de la coordinadora cívica que s'oposa a aquest traçat?

Diuen que no hi ha cap suport del Ministeri d'Obres Públiques. No hi ha cap suport? Si el Ministeri d'Obres Públiques és el que paga l'estudi, que val 25 milions, per estudiar aquesta zona, i per, una vegada estudiat, fer les iniciatives oportunes. Si el Ministeri d'Obres Públiques és qui ha enviat a l'Ajuntament d'Alcúdia dins el mes de setembre l'estudi d'alternatives; i l'Ajuntament d'Alcúdia, PP-UM en aquest cas, l'ha amagat i no l'ha deixat veure, perquè no coincidía amb aquesta voluntat d'arrasar immediatament i d'una manera fatal els valors d'aquesta zona.

El Sr. González Ortea, portaveu del Grup Popular, però jo crec que més que res cap del Servei de carreteres de la Comunitat Autònoma, almenys quan ve a aquesta tribuna no el veim com a portaveu del Grup Popular, perquè se li sobreimposa d'una manera definitiva i li marca caràcter la seva dedicació funcional al Servei de carreteres, i parla per tant en nom del Servei i en nom del Govern; jo crec que ens ha donat una lliçó magistral sobre la falta de flexibilitat de la Conselleria d'Obres Públiques, de la poca sensibilitat que té pel problema dels impactes de les carreteres, de l'enorme rigidesa burocràtica, que és la que s'imposa a les decisions, i no els valors que quan surten s'han de protegir i exigeixen decisions, efectivament, complicades però valentes. La prova d'aquesta insensibilitat, d'aquesta rigidesa burocràtica, d'aquesta falta de flexibilitat és, per exemple, a més d'aquest d'Alcúdia, el cas paradigmàtic de la carretera Deià-Sóller.

No oblidem també, senyores i senyors diputats, que hi ha interessos immobiliaris importants dins aquesta zona, que estan interessats que es construeixi aquesta variant tal com està projectada, i no cap altre, perquè precisament que es faci aquesta carretera és la primera passa cap a una requalificació urbanística, cap a sòls urbans i urbanitzables d'aquesta zona que voldríem nosaltres que fos el futur parc natural, el futur recurs turístic, el futur bé públic de Maristany, amb influència econòmica positiva sobre tota la zona turística d'Alcúdia. Així crec jo que ho han entès els hotelers, l'Agrupació Empresarial Hotelera d'Alcúdia, quan dia 5 d'octubre ha aprovat demanar que s'introdueixin variacions i que s'estudiïn alternatives a aquest tram I. Fins i tot ha arribat a dir -mirin si deuen estar convençuts del que defensen- que estan disposats a pagar els estudis pertinents per fer l'estudi d'alternatives, a càrrec dels hotelers de la zona.

Per tant, jo crec que efectivament estam davant una qüestió d'interès general, no estam davant una qüestió estrictament política, estam davant una qüestió civil, una qüestió econòmica, una qüestió relacionada amb la qualificació d'una zona turística, amb la construcció d'un espai de qualitat, en un paraula amb uns valors de caràcter general, que crec que van més enllà del propi traçat o la rigidesa burocràtica en canviar el traçat d'una carretera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Realment el fet d'estar al centre, de ser un partit de centre, et fa veure que en moltes ocasions els comportaments d'un costat i de l'altre són exactament iguals. Al Consell Insular de Mallorca vàrem tenir fa pocs dies la possibilitat de veure com davant un contracte sobre un tema debatut durant anys, una incineradora que ja està a punt d'estar en marxa, pels mateixos que l'havien duita endavant, es deia que es podia aturar, o que podrien canviar de criteri si era necessari. Avui ens trobam a un altre àmbit, al Parlament, i un altre grup d'un altre color polític que demana una cosa pareguda, una cosa que ja està feta, que una carretera que està contractada, que hi ha unes expropiacions en marxa, es resolgui el contracte, es torni tot enrere. Si s'han fetes expropiacions, si s'ha de fer un nou projecte, si s'han de fer nous estudis d'impacte ambiental, si s'han de canviar normes subsidiàries del municipi, que les va adaptar a aquest traçat en concret; tot això significa que a l'any 96 o 97 aquesta carretera encara no estigui feta, quan tots estam d'acord que és urgent, no passa res. Al cap i a la fi, el problema serà del batle d'un altre color polític, que ens ha llevat la nostra batlia.

Això realment és decebedor per part dels que ho veim d'un manera més objectiva, i que ens donam compte que no sempre les coses es fan per l'interès públic, sinó amb un interès demagògic i amb ganes de guanyar vots, els vots d'aquells que estan a una determinada opció i a un determinat moment. Miri, vostè ha dit que els estudis d'impacte ambiental no es feien molt seriosament si realment no se n'havien donat compte que hi havia una zona humida; i li he de donar la raó: Realment si es varen fer estudis i no se'n varen donar compte, realment estan mal fets. No és menys cert que de l'any 92 al 95 no devia estar tan humit, quan ningú se n'havia donat compte, perquè realment aquests estudis s'havien donat a conèixer per tot.

Però a més em diu -i això em preocupa molt- que amb aquest traçat pot haver-hi interessos urbanístics. Qui els defensava, aquests interessos urbanístics, el seu batle anterior? Jo no ho entenc; si hi havia interessos, n'hi devia abans, i no només deuen ser ara; aquest equip de govern fa molt poc temps que hi està. I el que li puc assegurar, Sr. Triay, és que el interessos no són d'Unió Mallorquina ni del nostre regidor, un regidor que amb molta dificultat, amb problemes greus, ha pres la millor decisió per Alcúdia, perquè tal com estava duit el procés, un procés en el qual vostès eren tan culpables com ho puguin ser els nous o més, ja li havien deixat totes les coses fetes. En aquest moment només podia dir sí a això, i intentar que es modificàs puntualment a l'actual traçat, de manera que no pateixi aquesta zona humida; o si no tornar-ho tot enrere i perjudicar els interessos (...).

Per tant, jo crec que la nostra gent d'Alcúdia ha pres la millor decisió, la més positiva per al poble d'Alcúdia, i que crec que té solucions el fet de les zones solucions, si hi volen trobar solucions, si no continuam entre tots fent demagògia, i fent en definitiva que el que paga sempre és el poble. És pot modificar el traçat, es poden retirar contractacions donades, es poden fer moltíssimes de coses, però en definitiva el que paga és sempre el mateix: el contribuent i el ciutadà. I nosaltres des d'aquesta tribuna i des de les diferents institucions hem de procurar donar solucions als problemes, no crear més problemes.

I les coses han canviat, Sr. Triay, des de fa uns mesos a ara, perquè fa uns mesos les carreteres no estaven ja en marxa, no estaven les obres realitzades, sinó que s'estava en un tram anterior. I sobretot, no s'havia entrat a dins la polèmica, i no se sabien tantes coses com se sap avui en diu sobre aquest tema. Crec que realment hem arribat un poc retardats a aquesta solució que vostès plantegen, que l'haguessin pogut plantejar perfectament quan estaven en el govern d'Alcúdia durant tres anys un darrera l'altra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Popular té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Estudios, no la Secretaría de Estado de medio ambiente, Sr. Triay. Yo he citado que la Sra. Cristina Narbona no sabía absolutamente nada de ese proyecto. Parece -yo, desde luego no los he visto; y el conseller de Obras Públicas y Ordenación del Territorio tampoco lo ha visto- parece que hizo algún estudio, no sabemos si la Secretaría de turismo o algún otro organismo de la administración central, la Secretaría de Estado de medio ambiente no había hecho nada, y la secretaria de Estado Cristina Narbona antes de ayer no sabía absolutamente nada de este proyecto. ¿Qué quiere que le diga? Las cosas son como son.

Mire, yo salgo como, efectivamente, portavoz del Grupo Parlamentario Popular. Llevo muchos años saliendo. Y de jefe del Departamento de carreteras llevo mucho menos. Es evidente que de alguna forma tengo que traslucir la profesión, de eso no cabe duda; pero, mire, no le admito lo de la rigidez burocrática; no se lo admito en absoluto. Lo que hay en el Departamento de carreteras, en la Conselleria y en el Gobierno es eso que ustedes tantas veces reclaman al Gobierno y dicen que no cumple: la ley. De toda esa historia que antes le leí, de todos estos trámites que hay que hacer, dígame usted uno solo que se pueda eliminar. Porque, claro, es muy guapo salir aquí y decir "la burocracia". La burocracia no, Sr. Triay, la ley. Y de la ley los responsables ni siquiera es el Gobierno, somos nosotros, o el Parlamento de la nación, que también legisla sobre estos temas. P o r consiguiante tenemos que cumplir estrictamente la ley. Y no he dicho, absolutamente nada, que se perdiera ni un minuto que no fuera en uno de los trámites legales obligados. Y habría que escucharles a ustedes si se saltara alguno el Gobierno, habría que escucharles a ustedes.

Mire, en la evaluación de impacto ambiental las evaluaciones no se hacen bien, y también ha hablado de intereses económicos. Eso ha dicho usted. Yo de esto no quería hablar, pero me obliga usted, Sr. Triay, a repetir algo y a concretarlo más: El Ayuntamiento de Alcudia es el que hizo este proyecto, el ayuntamiento con mayoría socialista; y además de hacerlo es, lo hizo con un técnico que usted conoce muy bien, porque fue su socio hasta hace muy poco. Ese técnico lo hizo, y cobró por ello además, por este tramo en concreto. Aquí tengo la factura: 5.024.465 pesetas compró este señor, socio suyo hasta hace muy poco, según usted declaró aquí, por cierto, en esta tribuna, hace tres o cuatro meses, que ya no eran socios; hasta hace muy poco lo era, y este señor cobró más de 5 millones por hacer este proyecto. Ahora me dice usted que hacemos los proyectos dogmáticamente, y que naturalmente no los miramos. No, en este caso tal vez la Conselleria cometió el error de aceptar lo que un ayuntamiento socialista y un técnico del mismo signo le ofrecieron y le propusieron para llevar a cabo estas obras. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Acabat el debat, passam a la votació. Sr. Conseller, si em permet. Passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que voten a favor de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor? Moltes gràcies, poden seure.

Vots en contra? Moltes gràcies, poden seure.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor 26, vots en contra 33. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 1895/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a extracció d'arena del fons marí per a la regeneració de platges.

Passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a extracció d'arena del fons marí per a la regeneració de platges. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, perquè aquest és un tema que preocupa la totalitat dels grups, com s'ha demostrat a una reunió prèvia que hem fet, a fi de cercar una fórmula consensuada, que malgrat mantendrem la redacció inicial, creim que més o menys hi ha un cert compromís d'aprovar la nostra proposició no de llei. Amb ella volem centrar un debat que no és la posició respecte de les extraccions d'arena, en el qual la nostra postura com a grup és contrària als projectes d'extracció d'arena submarina per la mal anomenada regeneració de platges. Els danys de tipus ecològic i econòmic que suposen aquests dos projectes les fan inassumibles per al nostre grup.

Això no obstant, en aquesta proposició no de llei allò que pretenem és el compliment estricte de la legislació vigent, comunitària, estatal i autonòmica, i en conseqüència paralitzar les extraccions d'arena que d'una manera irregular s'estan executant actualment a les Illes Balears; irregular, com dic, segons la normativa vigent. Això és enguany a Cala Torta, a Artà, i es Freu a les Pitiüses, sense cap de les dues compti amb la preceptiva avaluació de l'impacte ambiental.

També amb aquesta proposició no de llei pretenem demanar la paralització del projecte de costa nord, davant les costes de Banyalbufar i Estellencs, atès que compta amb un estudi molt deficient d'impacte ambiental, amb greus errors a la cartografia aportada al projecte, segons ha reconegut el cap de Demarcació de Costes de Balears, i com han denunciat diversos organismes: Direcció General d'Ordenació del Territori, Direcció General de Pesca, Ajuntament de Banyalbufar, Greenpeace, GOB, i com ha denunciat el PSM en el Parlament Europeu, l'extracció afectaria hàbitats de posidònia oceànica, hàbitats especialment protegits per la normativa comunitària.

D'altra banda, la disposició d'arena dragada entre el litoral, destinada tant a la regeneració com a la creació de platges artificials es fa sistemàticament sense l'obligatori estudi i anàlisi sedimentològica, tal com exigeix la Llei de costes, com ha succeït enguany a Cala Jondal.

Tan sols, doncs, volem cercar aquest compliment de la legalitat, i confiam amb el suport de tots els grups. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup Mixt té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja que aquesta proposició no de llei ha estat feta a proposta del PSM, i després ha estat consensuada per tots els grups, seré encara més breu del que sol ser habitualment.

L'extracció d'arena del fons del mar és un acte molt perillós per a l'ecosistema, per a la pesca i per a l'equilibri ecològic de la nostra costa, especialment les praderies de posidònia oceànica es veuen amenaçades per molts de dragats que es fan sense les necessàries garanties. Aquestes praderies molt sovint acaben sent destruïdes per dragats irresponsables, i quan es destrueix una praderia d'aquestes algues no es destrueix només això, sinó que també es posen en perill moltes altres coses que depenen d'aquestes algues. Els Verds tenim seriosos dubtes sobre la conveniència de les anomenades campanyes de "regeneració" de platges, que tots els anys fa el Ministeri d'Obres Públiques. La realitat ens demostra que l'arena aportada damunt d'aquelles platges on mai n'hi ha hagut de manera natural, torna anar-se'n poc temps per la dinàmica natural del mar; i així tots els anys, de tal manera que les regeneracions de platges només satisfan molt temporalment les necessitats de millora d'imatge que tenen alguns hotelers i propietaris de *chiringuitos*.

Per tant, el futur del nostre litoral i dels nostres recursos pesquers només estaran plenament garantits si som capaços de respectar l'ordre natural pel qual es regeix el fons marí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President, bones tardes. Primer de tot vull mostrar la satisfacció del nostre grup, i supòs que tots els grups, per haver arribat a una moció de consens, o d'acord entre els grups. Periòdicament arriben a aquesta cambra proposicions que fan referència a qüestions mediambientals. Ben igual passa als consells insulars, als ajuntaments. La setmana passada eren les xarxes a l'arrossa, aquesta setmana la regeneració de platges, la setmana tindrem una condemna de les proves nuclears a Mururoa i Xina, més endavant arribarà la denúncia sobre la destrucció de la capa d'ozó. Són qüestions visibles, que mouen l'opinió pública, que honoren el grup parlamentari que les defensa i tota la Cambra, perquè normalment s'aproven per unanimitat, ja darrerament.

Però, per què arriben anualment aquestes mocions, aquestes propostes, a aquestes institucions? Bé perquè el que es decideix no serveix per gaire, només com a declaració de principis, que s'ha de reiterar any rere any; o bé perquè es troba convenient el recordatori, fer una passada ecologista a mitja sessió.

Aquesta proposició sobre la regeneració de platges, que honora, com ja he dit, el grup que ha tingut la iniciativa de portar-la a consideració aquí, i també un grup com el Partit Popular, que hi ha introduït algunes correccions que jo crec que l'han millorada, i que també ha estat defensada i argumentada per Antoni Alorda. No obstant això, consider -tindrà el vot nostre, com ja he dit- que és modesta i no entra a fons en la problemàtica.

La proposició és correcta, ja que la regeneració de platges amb la disposició d'arena extreta del fons marí pot provocar perjudicis ecològics sobre l'activitat pesquera, atesa la necessitat de complir amb totes les fases d'avaluació d'impacte ambiental, en el lloc d'extracció i en el lloc de diposició. I per açò reclamam tots el compliment de la legislació vigent, a pesar que em pens que la legislació vigent obligava a aquestes avaluacions a partir d'un determinat de tones extretes, i fins ara aquesta havia estat una excusa per actuar sense una valoració prèvia, global, dels efectes econòmics i ecològics que aquesta actuació podria suposar.

Com vostès saben, aquestes actuacions estan dins el Pla de costes 93-97, que és un pla important. El Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient hi ha destinat 150.000 milions de pessetes. És un pla important perquè afecta una gran part de la població, afecta la principal indústria, la turística. Les costes espanyoles representen un 7% del territori, i en aquest 7% hi viu un 35% de la població; i a més, dels 50 milions de turistes que arriben cada any, un 90% s'assenta, se situa en zones de costa.

Per tant, la costa s'ha degradat durant aquests anys, degut a la seva dedicació a l'explotació turística desordenada, agressiva i massificadora. La terciarització de la costa, també de la costa de les nostres illes, és la principal causa de la seva degradació. Si no s'actua contra la causa, si la solució que es proposa és la de reparar les conseqüències amb una acció de maquillatge, difícilment podrem parlar de regeneració de platges. Si aquesta solució superficial a més ocasiona problemes mediambientals i econòmics, ja ni tan sols podrem admetre com a situació benèfica.

La proposició del PSM és una exigència davant el Ministeri d'Obres Públiques de complir amb l'avaluació d'impacte ambiental complerta. Ja ha explicat abans el Sr. Triay Llopis que no es fia gens d'aquestes avaluacions d'impacte ambiental, i jo no hi incidiré, perquè ja està dit aquí. En cas d'avaluació positiva, la proposta no va més enfora. En aquest cas és modesta i no entra -a pesar que en l'exposició de motius el diputat que l'ha defensada ho ha dit- en la valoració política d'aquesta qüestió. Tota la vida les platges s'han degenerat, regenerat; la pròpia dinàmica de la naturalesa feia anar i venir la forma de les platges sense problema. És la naturalesa que imposa la seva lògica, la seva raó, la seva dinàmica, ritme i cadència a la construcció de platges.

Ara, aplicant una determinada política utilitarista l'home ha d'actuar artificialment sobre les platges. En realitat el problema no és que les platges s'hagin degenerat en excés. No és que no es puguin regenerar de manera natural, la qüestió és que les platges han quedat petites durant uns mesos a l'any. Com que la platja és la que sempre ha estat, com que els 50 milions de turistes que arriben cada any en augment, demanen consum de platja, metres quadrats de platja, la solució és ampliar àrees d'arena o crear platges artificials. Com? Traient arena de dins la mar i dipositant-la a la costa. I si d'açò se n'ha de dir regeneració, se li diu regeneració, encara que només ho sigui en una part.

Aquest tipus de regeneració és realment regeneració, o és una inversió per permetre una major pressió humana sobre el litoral, per provocar més degeneració. Per tant, és correcte -ens hem de demanar- fer una proposta per a l'aplicació just de la Llei, que al cap i a la fi es justifiqui el que s'ha fet i el que es vol fer? No seria més positiu, atesa la sensibilitat de l'opinió pública, atesos els coneixements que tothom té dels efectes perjudicials de l'extracció d'arena, iniciar ja un debat que posi en qüestió aquesta política de manera profunda?

Mirin, aquesta proposta que vostès fan, aproximadament igual, ja ha estat aprovada a la comissió corresponent del Congrés dels Diputats. Allà la iniciativa la va portar Esquerra Unida, i amb algunes esmenes de generalització, aportades pel PP també sobretot, es va aprovar. Com que la qüestió és responsabilitat del Govern de l'Estat, i el Govern de l'Estat passa comptes davant el Parlament espanyol, hores d'ara el Ministeri i la Direcció General de Costes ja deuen saber què opina el Congrés dels Diputats. No és per llevar mèrits a la proposició, ni molt manco; ja està bé, encara que només sigui perquè els grups parlamentaris en parlem, prenguem posició. I si hem de prendre posició, els diré que la proposta, una altra vegada, és modesta i pot a la llarga justificar una decisió política que nosaltres censuram.

Fa dues setmanes Esquerra Unida va dur una proposta al Ple del Consell Insular de Menorca; per explicar-ho en poques paraules, era per suspendre l'extracció d'arena del fons per ampliar artificialment platges de les Illes, o per crear-ne de noves, fins i tot fora de les Illes. Vàrem coincidir amb una moció del PSM molt semblant a aquesta. Nosaltres ja opinàvem que els danys no justificaven mantenir una política que s'ha demostrat perjudicial. A Menorca el PSM es va mostrar d'acord amb la proposta: el PSOE en contra, ja li anava bé una proposta com la que avui presentam aquí consensuadament; el PP va demanar l'ajornament de la discussió per poder prendre una decisió. El debat a Menorca està obert en aquesta qüestió, i jo ja li he dit que des de Menorca i des de les Illes mantenim aquesta posició de fons, i que no és una posició encara compartida per la globalitat d'Esquerra Unida, que s'ha d'avançar també dins Esquerra Unida federal en aquest sentit. Però és el debat el que ja hem de començar a dur a aquest parlament; i aquest debat, després de la votació d'aquesta moció, intentarem dur-lo molt prest perquè sigui un debat al dia aquí, en aquesta cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull fer una matisació abans de començar la meua intervenció, perquè crec que tots els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula han anunciat que en una reunió anterior havien consensuat una proposta. Jo crec que en honor de la veritat no ha estat així, jo crec que ens hem limitat tots a manifestar la nostra voluntat, amb més o manco matisacions, de donar suport a la proposta tal com s'ha presentat, o en qualsevol cas amb esmenes que puguin venir; però en honor de la veritat, que quedi clar que no hi ha una proposta consensuada per tots els grups.

He d'anunciar, això sí, que nosaltres donarem suport a la proposta que presenta el Grup Nacionalista-PSM, però que abans d'entrar a argumentar els motius pels quals li donarem suport, sí que m'agradaria fer unes precisions, perquè crec que són importants.

S'ha dit per part del grup proponent que l'objectiu bàsic d'aquesta proposta era buscar el compliment estricte de la llei vigent. A això, ho he de matisar, o millor dit ho he de desmentir, he de dir que la llei vigent en aquest tema s'ha complert escrupolosament, s'ha complert la Llei de costes. I pel que fa referència als estudis d'avaluació d'impacte ambiental que regulen els reials decrets 1302/86 i 1138/88 s'ha anat molt més enllà, per mor que -s'ha reconegut per part del portaveu d'Esquerra Unida- que no hi ha cap obligació de redactar i tramitar una avaluació d'impacte ambiental, tal com regulen els dos reials decrets que he esmentat.

Una altra cosa, i ho reconeixen vostès en l'exposició de motius de la seva proposició no de llei, que en el cas del projecte d'extracció d'arena de zones de la serra de Tramuntana, de la zona nord de Mallorca, sí s'ha executat aquest estudi d'avaluació d'impacte ambiental, no així en els altres dos, els que fan referència a Cala Torta i als Freus d'Eivissa. En qualsevol cas he de dir, en honor de la veritat, que a pesar que els reials decrets esmentats no exigeixen aquest requisit de redactar l'avaluació d'impacte ambiental, tal com s'especifica als decrets, sí que s'ha de dir que per part de la Direcció General de Medi Ambient ja fa temps que s'ha compromès a redactar aquestes avaluacions d'impacte ambiental en totes les activitats extractives d'arena submarines; i que per tant, a pesar que no hi hagi l'obligació, sí que es fent en alguns casos i hi ha el compromís d'ampliar-ho al cent per cent. Però que quedi clar que l'estricta legalitat, com s'ha dit, en aquest cas s'ha complert.

Respecte del que passa a disposició, l'abocament de les arenes submarines extretes del fons marí. Aquí hem de dir que entenem que la legislació, en aquest cas de costes, també s'ha complert, s'han fet els estudis sedimentològics de les zones on s'anaven a regenerar les platges, o sia on s'anava a ocupar més espai de platja del que hi havia. Una altra cosa diferent si parlem de manteniment de platges on no es crea una major àrea de platja, no s'ocupa per tant el sòl submarí. És més, amb aquests estudis puc afirmar que, a un cas concret, a l'illa d'Eivissa, s'ha comprovat la necessitat de protegir unes praderies de posidònia que hi havia dins la badia que s'anava a regenerar, que s'anava a ocupar, i precisament els resultats d'aquest estudi han fet canviar l'objectiu de la política que s'havia proposat en un principi, que era fer créixer la platja cap a dins la mar, i s'estudia la possibilitat de recuperar el domini públic, però cap enrere, respectant per tant, i protegint i gestionant la protecció d'aquestes praderies de posidònies que s'han detectat a arrel dels estudis realitzats.

Jo crec que és indiscutible la importància del litoral a les nostres illes. És indiscutible per l'activitat econòmica que suporten i que generen, i a la vegada això també hem de reconèixer que crea, però, un impacte, una pressió molt forta sobre el litoral, que afecta d'una manera considerable el nostre litoral. Per tant, davant aquesta situació jo crec que és indiscutible la necessitat d'una adequada gestió del domini públic, d'una adequada gestió del litoral, precisament -diria jo- en molts de casos no ve donada aquesta necessària gestió per una iniciativa de l'administració pública, sinó bàsicament per una gran demanda dels agents socials i econòmics i dels ajuntaments. I crec que és la prova de la necessitat que hi ha de gestionar adequadament el litoral per part del poders públics.

Jo crec que s'ha de reconèixer aquí que la política que s'ha duit en aquest sentit ha tingut una gran acceptació, encara que hem de reconèixer, evidentment, que no ha estat tampoc lliure d'una important polèmica que -estam d'acord, i per això donarem suport a la seva proposta- hagués pogut ser evitada, en part almanco, amb un major diàleg amb les institucions, amb els col·lectius, amb els agents socials en definitiva.

Per això els estudis tècnics necessaris que s'hagin de fer per garantir que aquesta activitat sigui positiva a l'entorn al qual ha d'afectar, i a més evitant al màxim la polèmica que això crea, nosaltres hi estarem sempre d'acord. I precisament entenem que d'aquests estudis s'ha de demostrar la necessitat de quins tipus d'actuació s'ha de dur damunt el domini públic del litoral, si ha de limitar-se a una activitat de manteniment, amb la qual cosa les actuacions a fer serien unes determinades; si el que és necessari és una profunda regeneració de determinats espais, o pel contrari del que es tracta és d'una recuperació del domini públic ocupat amb anterioritat.

Per tant, donarem suport a la proposta, com he dit abans, perquè creim que és positiu i necessari tenir totes les garanties necessàries que permetin continuar fent una adequada gestió del medi públic, del litoral en definitiva. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El tema d'aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, fa referència a l'extracció d'arena del fons marí per a la regeneració de platges i la necessitat de la corresponent avaluació d'impacte ambiental. El nostre grup, després de les converses amb els representants dels diferents grups polítics que formen aquest parlament, valora positivament l'esperit d'aquesta proposició no de llei que tracta, com ja he indicat, de l'avaluació d'impacte ambiental.

Justament només tracta d'aquesta avaluació d'impacte ambiental que exigeix per les extraccions, i també al nostre parer hagués estat necessari que fes una referència al lloc d'abocament o destinació d'aquesta arena en l'avaluació també d'impacte ambiental. Sabem que hi havia consens de tots els grups, menys del Grup Socialista.

Crec que és important també puntualitzar en una segona redacció que semblava que havíem consensuat, i ara veim que no, puntualitzar que quan deia legislació vigent, aquest terme havia de comprendre tant la legislació europea, concretament la Directiva 85-337, com l'estatal, açò és el Reial Decret 1131/88 i la Llei de costes amb el seu corresponent reglament. Però també hauria de comprendre, i fonamentalment, encara que només fos respectant-la, la legislació autonòmica, és a dir el Decret 4/86, regulador dels estudis d'impacte ambiental, que és ja important per si, i més ho és quan preveu qüestions que haurà de preveure la futura Llei general de medi ambient.

És per açò que valoram aquesta proposició no de llei de manera positiva, però som conscients que aquesta simple declaració d'intencions -no ens enganem, el Ministeri d'Obres Públiques podrà o no complir amb els desitjos d'aquesta comunitat balear- amb la redacció que nosaltres proposàvem, i amb què els altres grups a excepció del Socialista hi estaven d'acord, era ja més enllà d'una declaració d'intencions i es feia molt més efectiva. Era una cosa més ferma. Era l'exigència que quan es fan aquestes operacions a què ens referim, es facin amb un estricte respecte cap a l'entorn natural, cosa que malauradament sabem que no ha estat així per part del Ministeri d'Obres Públiques fins que no hem començat a pitjar-lo un poc. Ja en el passat mes de setembre hi va haver una proposició no de llei en aquest sentit que va presentar el Grup Parlamentari Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya al Congrés dels Diputats de Madrid, i fou aprovada amb les esmenes introduïdes a proposta del Grup Parlamentari Popular.

Per tant, avui a nivell autonòmic no feim més que fer unes petites passes més en aquest camí de protecció del nostre entorn, concretament el fons marí. Creim, per tant, important que en temes com aquest hagués estat fonamental un consens de tots els grups polítics en els extrems que he anat anunciant, i que vull tornar recalcar. Allà on deia "extraccions pel que fa a avaluació d'impacte ambiental", dir també "dipòsits o abocaments", i allà on diu "legislació vigent", recalcar que a més de l'europea i estatal hi havia d'haver un respecte cap a l'autonòmica. Crida l'atenció, no molt perquè ja va succeir, com deia el Sr. Portella, al Consell Insular de Menorca, que els representants socialistes no hagin volgut fer una passa més en la protecció del nostre entorn; i hagués molt positiu que avui capvespre haguéssim tingut el text de consens entre tots, el segon que havíem redactat, per tots junts poder fer una estirada d'orelles al Ministeri d'Obres Públiques, que no compleix la llei ni sembla que tengui intenció de complir-la.

No obstant açò, a pesar que la primera redacció té algunes deficiències tècniques, a pesar d'açò, com que veim i valoram molt positivament la iniciativa del Grup PSM, el nostre grup hi votarà favorablement.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanovas. Aquesta presidència després de la intervenció dels portaveus de tots els grups, entén que la proposta tal com ve redactada a l'ordre del dia -s'ha parlat de transaccions, però a la Mesa no n'hi ha arribat cap-, queda aprovada per assentiment de tots els grups.

III.1) Interpel·lació RGE núm. 2137/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris de la Presidència del Govern en relació al procés autonòmic, un cop rebutjada la presa en consideració de la Proposició de proposició de llei orgànica RGE núm. 926/90, relativa a la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Gràcies. Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la Interpel·lació núm. 2137/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a criteris de la Presidència del Govern en relació al procés autonòmic, un cop rebutjada la presa en consideració de la Proposició de proposició de llei orgànica RGE núm. 926/90, relativa a la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Per defensar la Interpel·lació té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El passat dia 12 de setembre el Congrés dels Diputats va rebutjar la Proposició de proposició de llei de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Pocs dies abans, el Consell de Govern havia demanat solemnement l'aprovació als diputats en Corts d'aquesta iniciativa del Parlament de les Illes Balears. Poc després, fins ara, ha guardat un temorenc silenci després de rebutjada aquesta iniciativa.

La pregunta que plantejam, que ens feim en veu alta és: I ara, què? Ens resignam? Ens conformam amb un lentíssim traspàs de competències, fruit d'un pacte autonòmic uniformista? Ens hem de situar en aquesta legislatura, a les portes de l'any 2000 amb el mateix instrument polític que tenim des de l'any 1983? I aquí tenia pensada una pregunta dirigida al Molt Honorable President de la Comunitat Autònoma, interpel·lat directament, que en ús de les atribucions que li dona el Reglament, evidentment pot denegar el contraatac, però que creiem que amb el nou tarannà avui sortiria aquí a debatre una qüestió vital per a les Illes Balears. I pensàvem demanar si el president del Govern de les Illes Balears pensa que amb l'actual nivell de competències es veuen reconeguts els nostres drets de nacionalitat històrica, o si per veure satisfetes les seves aspiracions d'autonomia històrica, com va declarar al debat d'investidura, s'hauria de produir una profunda reforma de l'Estatut d'Autonomia.

Aquest és, al nostre entendre, el tema capital que hauria de presidir l'actual legislatura: la construcció del nostre autogovern, la vertebració institucional de la nostra autonomia i el foment d'actituds cíviques en favor de l'autogovern; actituds cíviques, consciència col·lectiva, consciència de poble que difícilment existiran si per part dels governants es perverteix la funció de l'autonomia. Quina consciència de poble fomentam si durant anys s'ha qüestionat fins i tot el nom de la llengua que parlam?

Avui matí, a les notes que tenia preparades, feia comptes dir "afortunadament observam un canvi d'actitud positiu que esperam que es concreti en mesures de foment de l'ús de la llengua catalana". Aquest paràgraf també els transcriptors que el posin entre parèntesi, el deixam en qüestió.

Difícilment, tampoc no es produirà una identificació de la societat amb l'autonomia si aquesta ha de servir per afavorir els amics, per malgastar els fons públics o per finançar el partit que dona suport al Govern. Per això reflexionàvem fa uns dies sobre la urgent necessitat que en el Parlament deixin de ser prioritaris els casos, per donar pas als grans temes institucionals i a la proposta de solucions concretes que permetin resoldre els problemes que afecten les Illes Balears en tots els camps. Però, alerta, no ens volem carregar damunt les espatlles de l'oposició la responsabilitat de la crispació política que hem patit els darrers anys. Si s'ha denunciat la corrupció és perquè aquesta ha existit. Si hem obert els paraigües és perquè ens banyàvem, és perquè plovia corrupció; i per desgràcia ens temem que continuarà plovent damunt banyat. El mateix dia que alguns diaris es feien ressò d'uns comentaris que feiem en veu alta, i els varen batiar d'una manera un poc grandiloqüent com una proposta "de punt final", tornava a esclatar el tema de Can Sales amb la sentència ferma dels tribunals que condemna el Govern a comprar aquesta ruïna per 400 milions de pessetes. Així i tot feim vots perquè el mal temps escampi prest, i arribi la calma que permeti abordar des del consens i el diàleg els grans temes autonòmics.

Segurament serà impossible consensuar temes com el nivell competencial. Per pura lògica hem de presumir que alguns grups sempre voldrem més enllà del que volen anar els anomenats partits centralistes. Ens hem de remetre a la recent experiència. Però creim que existeixen grans temes institucionals que ens obliguen a posar-nos d'acord des d'una actitud de rigor, de pragmatisme, de voluntat d'avançar. I quins són aquests grans temes sobre els quals voldríem que el president del Govern avui es pronunciàs -i que ni escolta-? Quina altra decepció! Sugerirem un breu guió.

D'entrada necessitam estudiar en profunditat l'actual marc autonòmic, quin és l'estat competencial de cada autonomia, i quines competències ja assumides per altres comunitats autònomes són transferibles a la nostra, definint les prioritàries.

Quin és l'estat real de les nostres competències, de les ja assumides? S'han desplegat totalment, o permeten anar més lluny? Quines possibilitats exactes d'ampliació permet l'actual marc constitucional? Quines competències podríem i hauríem de reclamar, i per quines vies?, per la reforma de l'Estatut, per llei orgànica, per simple delegació de la gestió?

I en un altre camp: Quin resultat ha donat fins ara el finançament de cada competència assumida? Quina actitud hem de tenir les Illes Balears quan es negociï, prest, l'any que ve, el sistema de finançament definitiu de les comunitats autònomes?

Es tracta, per tant, senyores i senyors diputats, de conèixer exactament la nostra situació competencial i financera, i comparar-la amb la de les altres comunitats autònomes per carregar-nos de força i arguments que facin possible exigir amb el màxim de rigor una reforma del nostre sostre competencial, s'acord amb els nostres legítims drets com a comunitat històrica, cultural i geogràficament diferenciada. Bones tardes, Sr. President.

Hi ha una altra qüestió, no menys important, i que s'ha tornat posar en discussió fa uns mesos, no sabem si a causa del canvi polític produït al Consell Insular de Mallorca. Ens referim a l'organització institucional de la nostra autonomia. A mesura que desplegem l'article 39 de l'Estatut, o que el despleguem successivament, i els consells insulars vagin assumint progressivament més competències, aquests s'aniran convertint gradualment en el govern de cada illa, allò que d'una manera grandiloqüent moltes vegades hem qualificat dels pilars de la nostra autonomia. Cal abordar amb decisió, per tant, l'organització futura dels consells insulars, aprovar el sistema definitiu de finançament, una vegada que ha passat el termini de quatre anys, més un, des de la primera transferència de competències, com mana la Llei de consells insulars. Hem d'abordar el sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

I en el marc d'aquesta reorganització general de les institucions autonòmiques hem d'abordar un tema que jo qualificaria de "menor", però un dels més difícils de resoldre, per la seva complexitat. Ens referim a la possible incompatibilitat total o parcial dels càrrecs de diputat i conseller, sense provocar excessives duplicitats que desbordin la despesa econòmica.

En definitiva, voldríem que aquesta legislatura posàs els fonaments per fer un salt quantitatiu i qualitatiu del nostre sistema autonòmic, que definíssem un model propi, adequat a la nostra peculiar i única manera de ser, com a realitat insular i pluriinsular. I voldríem que aquests fonaments es posassin des del consens en uns mínims que tots puguem assumir, sense protagonismes ni falses promeses que més tard es frustren quan la decisió es trasllada a les seus centrals, a Madrid; temes que s'haurien d'abordar, dèiem fa uns dies, sense crispació, amb sinceritat, sense electoralismes.

Fins aquí les notes que tenia preparades per aquesta intervenció. Ara tal vegada, després d'allò d'avui de matí s'imposi un *post scriptum* que diria -ja ho he dit abans quan no hi era el Sr. President; ara ja hi és- que estam cansats de falses promeses, de paraules buides, i que aquests vots que avui des de distints grups de l'oposició s'han fet per intentar cercar el consens en distintes matèries, vostès han de fer mèrits, se l'han de guanyar. Hem iniciat una nova legislatura, evidentment molt condicionada pels casos de corrupció de la passada legislatura. Ho deia fa un moment, quan vostè encara no havia arribat. És possible suprimir, llevar en part la crispació política que aquests darrers mesos, aquests darrers anys, ha existit. Però això no depèn exclusivament de la voluntat de l'oposició; qui ha de fer mèrits és el Govern i el grup que li dona suport. I fins ara, a jutjar pel que hem vist avui de matí, pareix que vostès demanen canya. Jo, sincerament, voldria iniciar aquesta legislatura sense haver de donar canya, voldria iniciar aquesta legislatura posant els fonaments per arribar a aquests grans acords institucionals. Esperem que les paraules es converteixin en fet. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició del Govern té la paraula la vice-presidenta, Sra. Rosa Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Ens trobam avui aquí amb el fet que fa pocs dies es va produir el debat al Congrés dels Diputats, com tots vostès saben, de la reforma de l'Estatut d'Autonomia aprovada per aquest mateix parlament l'any 91, en relació al qual el Govern balear -recordaran- va demanar a tots i cadascun dels diputats que li donassin suport, atès que així ho va decidir el parlament d'aquestes illes l'any 91. Però no és menys cert que ens trobam també davant un text en què la seva aprovació inicial prové del ja llunyà dia 29 de gener del 91, és a dir a finals de la segona legislatura autonòmica, quan encara en aquests moments el que feim és iniciar la quarta.

Es va presentar aquest text a un Congrés de Diputats que ja recorre les seves darreres passes, i que possiblement no serà el que hagués pogut dur a terme tota la seva aprovació, debat i tramitació posterior. Aquesta proposició de llei ha estat, si ho pensam, cinc anys a qualque calaix del Congrés; i ara pareix que fa uns dies es va treure del calaix, no se sap encara molt bé per què, i s'ha sotmès a la consideració del Congrés. Ha necessitat exactament 281 setmanes, 1.967 dies, 5 anys i 4 mesos per arribar al plenari del Congrés dels Diputats. Segurament és, sens dubte, la proposta de més llarga tramitació, i això que ha tengut sempre un constant recordatori del parlament d'aquestes illes. Han passat dues eleccions autonòmiques, han passat unes eleccions generals, i quasi a punt de celebrar-se unes altres, han passat unes eleccions europees; i jo diria, per tant, que aquest temps de 5 anys i 4 mesos és un temps prou llarg per pensar que alguna cosa ha passat.

Es tracta, si ho pensam, d'un rècord de celeritat, d'equitat, d'eficàcia, que els ciutadans, sens dubte, sabran apreciar i valorar. Per tant, aquest temps ens ha de servir per pensar que ha actuat d'alguna manera sobre aquest text, sobre el que eren els motius, els fonaments i la justificació d'aquesta iniciativa parlamentària. Aquesta va ser, si ho recordam, una iniciativa, com he dit abans, que es va presentar a la segon legislatura, quan el procés autonòmic es trobava no tan sols paralitzat, sinó amb intenció que fes una passa endavant. S'intentaven obrir camins de diàleg per part de les diferents comunitats autònomes, d'iniciatives legislatives que no trobaven al Govern central més que la negativa o la ignorància. Eren els temps, com he dit abans, en que pràcticament totes les comunitats autònomes, qualsevol que fos el seu poder, reclamaven sempre majors nivells de competència. Això va obligar el parlament d'aquestes illes a promoure diferents iniciatives legislatives de modificació del sostre competencial.

Recordarem, per exemple, com el Partit Popular ja al Senat i al Congrés dels Diputats va presentar diverses propostes en relació a aquest augment de sostre competencial, i veim iniciatives de l'any 87, i veim iniciatives de l'any 89, i iniciatives de l'any 90 que varen ser rebutjades pel partit majoritari en aquella cambra.

Per tant sí que podem dir que el Partit Popular ha seguit una trajectòria important sobre la necessitat d'augmentar el sostre competencial, i la necessitat d'un pacte autonòmic; i per tant podríem concloure que hem lluitat per aconseguir un alt grau d'autonomia per a les nostres illes.

No ens pot passar, però, sense esment el que el temps d'aquesta reforma de l'any 91, sense dubte, ha desactualitzat la forma de la reclamació, i no bé el fons. A la vista d'això, idò, davant l'escàs cas -valga la redundància- que feia d'aquestes iniciatives que anàvem presentant, i d'aquestes iniciatives parlamentàries, el Partit Popular i el Partit Socialista vàrem signar, posteriorment a aquesta reforma presentada l'any 91, allò que s'ha vengut denominant com a pacte autonòmic de l'any 92. Varen coincidir en aquells moments, tots els que varen intervenir en aquesta cambra, que no era més una primera passa, que posteriorment es farien les passes següents, però que era una manera que ens començàssim a seure per parlar del que havia de ser el futur de la nostra autonomia.

Aquest pacte autonòmic no era el que volíem, per tant, sinó que era el possible en aquell moment. Posteriorment el Partit Popular va proposar a totes les forces polítiques, i en particular al Govern de la nació i als partits amb representació parlamentària un acord de caràcter global per culminar el desenvolupament de l'Estat de les autonomies, i que consistia bàsicament en un acord que definia quines eren les competències que pertanyien a l'Estat, quines eren les competències que podien ser objecte de transferència des de l'Estat cap a les comunitats autònomes, i es marcava un termini de dues legislatures, de vuit anys, per poder aconseguir que les comunitats autònomes que havien accedit a l'autonomia per la via del 143 poguessin equiparar-se en tots els seus nivells competencials, en definitiva per realitzar el procés d'equiparació competencial bàsica entre totes les comunitats autònomes, sempre salvant el que són les peculiaritats, per raó de llengua, per raó d'història, per raó de cultura o d'insularitat. No podem oblidar que el fet geogràfic insular i el fet de ser arxipèlag, el fet de tenir una llengua i una cultura pròpies, el fet de tenir una història pròpia són, com no, fets diferencials que ens obliguen a ser contemplats de manera especial, i per tant sí a una homogeneïtat, però no ha significat mai homogeneïtat renunciar a la diversitat.

El nostre grup, idò, que sempre ha intentat amb aquest tema fer propostes constructives i propostes positives, pensa que la definició del model autonòmic s'ha de fer mitjançant un gran pacte que respongui al consens. Per tant, Sr. Sampol, aquí sí que estarà sempre el Partit Popular vora el partit que vostè representa, si es tracta d'asseure's a negociar i de fer propostes en aquest tema que responguin a un consens generalitzat, m'atreveria a dir el mateix que es va obtenir al llarg de l'aprovació de la Constitució o de l'Estatut d'Autonomia. Mai no podem pretendre dissenyar un model autonòmic a costa de l'enfrontament entre les forces polítiques, entre uns i els altres, siguin majoritaris o minoritaris. S'ha de donar sempre el que ha de ser el model de la nostra comunitat des del consens, des de l'acord, cercant el diàleg i tractant uns acords comuns en el desenvolupament autonòmic que sense dubte existeixen. No podem imaginar que l'Estat es configuri sent el resultat residual de diferents processos de diferents autonomies, no podria ser.

Per això sí que li diria que estam a la seva disposició, per un cop assumit el pacte autonòmic que està prop de finalitzar - queden per assumir, com vostè sap, i vaig donar-ne compte jo a la compareixença que vaig tenir aquí, al Parlament, queden per assumir competències en matèria d'execució de la legislació laboral, Inserso i educació; pràcticament les altres estan tancades- un cop es pugui tancar -i bàsicament el que ens distancia són matèries econòmiques- el que queda del pacte autonòmic, haurem arribat a les 32 competències que s'havien de traspasar, l'objecte és anar a una definició de model autonòmic mitjançant un gran pacte. I per això, per xerrar, per assegurar i fer que aquest pacte sigui realitat dialogant, i arribar a un consens que jo crec que ha de ser de totes les forces polítiques, el Partit Popular sempre estarà a la seva disposició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vice-presidenta. Per fixar la posició dels diferents grups, per part del Grup Mixt té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Realment, després de veure les veleïtats centralistes, tant del Partit Popular en el seu moment com del Partit Socialista en torn a la reforma de l'Estatut, ara hem d'escoltar propostes de l'esquerra que vénen d'aquest parlament, sobre un mateix tema que fa molts pocs dies, exactament dia 12 de setembre, era rebutjat per les Corts. Això jo crec que és, com a mínim, poc seriós, atès que jugam de qualque manera amb les decisions d'aquest parlament, unes decisions sobiranes, i creim que no es pot permetre que la consciència i els actes dels diputats del Parlament de les Illes, que són en definitiva els representants legítims i dipositaris de la confiança dels nostres conciutadans es vegin de qualque manera trepitjats i menyspreats per aquest parlament i també, com no, per un parlament, els de les Corts generals.

Jo crec que no podem, en definitiva, fer de la voluntat dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes una moneda de canvi d'interessos de partits, que en definitiva sempre estan en els interessos del que els diu Madrid. Si primer vàrem haver de suportar durant uns quants anys els jocs d'artifici que va fer el Partit Popular sobre la reforma de l'Estatut, hem de recordar que a l'any 91 el Partit Popular va votar sí a la reforma de l'Estatut, a una reforma que, com ens recordaven molt bé ara, en ella es demanava ser reconeguda la nostra comunitat com una comunitat de la resta de l'Estat espanyol, a diferència d'aquelles que mai no havien tengut ni una personalitat històrica, ni llengua pròpia, ni el fet insular. Nosaltres ara estam al nivell de la Comunitat de Madrid, o la d'Extremadura.

Totes les altres comunitats autònomes han aconseguit ser una comunitat de primera. Nosaltres no, i això ho devem als partits centralistes en general, i molt especialment al Partit Popular, que s'havia compromès en aquest parlament a donar suport a aquesta iniciativa, i després ha dit que no. És cert que han passat 1.967 dies; és cert que podrien haver-ho tramitat abans. Però en aquest cas, i a diferència d'altres propostes, no hi havia un venciment fix, no hi havia un contracte a resoldre. Els problemes que es plantejaven en el 91 són els mateixos problemes que tenim plantejats en aquests moments: tenir transferència de competències i ser una comunitat de primera.

Hauríem de dir que *excusatio non petita, accusatio manifesta*, i aquí s'ha sortit per part del Grup Popular donant una resposta a la defensiva sobre un comportament que va ser totalment immoral, d'enganyar el Partit Popular als mallorquins. Va dir en aquest parlament a un moment determinat que votarien a favor de la reforma de l'Estatut; i quan va arribar l'hora, una vegada passades les eleccions, una vegada havia obtingut els vots, va dir "no". Vaig dir-ho en aquell moment, i ho repetesc avui: Sempre, desgraciadament, PP i PSOE es posen d'acord a l'hora de perjudicar els interessos dels mallorquins; i avui hi ha un articulista, Miquel Julià Prohens, que recull aquesta frase per jutjar altres de cara al futur, que esperem que no es produeixin.

Si hem de ser de qualque manera rigorosos, jo crec que el que hem de fer uns i altres és intentar trobar solucions, però crec que també seran els mallorquins, menorquins i eivissencs els que a un moment determinat hauran de trobar aquestes solucions, deixant de votar partits que tinguin comportaments com tenen determinats partits aquí i ara. Crec que hem de ser rigorosos, i hem de saber qui realment té comportaments positius de cara a l'autonomia, i puc dir que un dels partits que més ha fet per l'autonomia en aquestes illes ha estat Unió Mallorquina. Des del seu primer moment, amb la reforma, amb la proposta d'Estatut d'Autonomia, un estatut que no va ser ni tan sols votat per alguns dels representants polítics que estan avui aquí en aquest parlament. Però també hem de recordar que va ser Unió Mallorquina la que va impulsar la reforma de l'Estatut d'Autonomia que vàrem defensar no fa massa dies a les Corts generals de Madrid.

Les raons que ens varen impulsar a plantejar aquesta reforma tenien com a objectiu prioritari solucionar els problemes que tenim en aquesta comunitat, i que són sobretot d'arrelament d'un autèntic projecte autonomista i d'una vertebració institucional de la nostra comunitat dins aquest marc de les autonomies. Per això no hi ha més alternativa que una reforma estatutària, ens posem com ens posem. No basta que hi hagi acords i pactes autonòmics que signen partits centralistes per a determinats moments trobar solucions d'emergència, però no donar solucions a la problemàtica real.

Creim que és important no entrar a un mercadeig institucional d'aquesta comunitat, traint la voluntat de tots aquells mallorquins, menorquins i eivissencs que a un moment determinat ja varen expressar la seva voluntat en aquest parlament dient sí a la reforma de l'Estatut de l'any 91. Aquesta cambra tornarà avui tal vegada, n'estam quasi convençuts, a fer jocs dialèctics. Aquells que varen dir a un moment determinat sí a la reforma de l'Estatut d'Autonomia aquí, des d'aquesta tribuna, avui diuen sí a arribar a un consens sobre una reforma possible d'un estatut o altres iniciatives per aconseguir aquesta reforma, aquestes competències, aquestes transferències. Però la veritat és que no ens fiam en absolut de la seva bona voluntat, perquè després d'haver dit sí aquí, a Madrid varen dir no.

Per tant ens preocupa no assistir una vegada més a pur joc dialèctic sobre un tema tan important com és la reforma del nostre estatut d'Autonomia, un estatut que està dels més baixos de tot l'Estat espanyol. Mentrestant creim que tot continuarà sense cap aportació, sense tenir uns objectius clars per part de les majories parlamentàries, i realment el que s'aconseguirà és tornar-ne a parlar, però no anar a solucionar el problema definitivament, no tenir una comunitat amb un estatut de primera, com és de llei tenir.

Tenim tots els condicionaments, és de tots sabut, i en canvi no tenim aquest estatut modificat. Jo crec que ens hauríem de preguntar entre tots quin és el motiu; perquè si unes comunitats autònomes han aconseguit que se'ls donàs la reforma perquè eren històriques, i la nostra és una comunitat històrica; si altres ho han aconseguit per tenir llengua pròpia, i la nostra comunitat té llengua pròpia; i unes altres ho han aconseguit per ser illes, i nosaltres som illes; quina raó pot justificar que nosaltres, que tenim els tres condicionants pels quals totes les altres comunitats han accedit a tenir un estatut de primera, nosaltres no el tenguem? Jo crec que l'única resposta és que ens hem equivocat a l'hora de votar, i hem votat i hem donat la confiança a partits que no creuen que siguem una comunitat històrica, ni que tenguem llengua pròpia, i a vegades jo crec que no saben i tot que som unes illes.

Hi ha solucions, es pot d'alguna manera recuperar el temps perdut. Nosaltres sempre estarem a favor de trobar aquestes solucions, i sempre estarem a favor d'aquells que demanen arribar a nivells d'autonomia dignes. Aquestes solucions, però, senyores i senyors diputats, passen primer per accelerar les transferències pendents, aquelles que es varen intentar aconseguir a través del famós pacte autonòmic que tant ens ha perjudicat. Però creim que ho hem de fer sense renunciar a totes les possibilitats dins el marc tant constitucional com estatutari. Creim que podem arribar més enfora, hi ha possibilitats: La Constitució en el seu article 150 ens permet arribar a un augment competencial a través de lleis orgàniques. Per tant, de cara al futur tenim possibilitats d'aconseguir-ho, i l'únic que necessitam és que hi hagi consens i responsabilitat d'una vegada per totes dels polítics d'aquesta cambra en defensa dels interessos de mallorquins, menorquins i eivissencs.

Jo crec que seria interessant aconseguir-ho, perquè l'únic que hauríem fet és tenir el mateix nivell competencial que ja tenen totes les altres comunitats en què es dóna una de les circumstàncies, que en el nostre cas es tripliquen. Crec que és de justícia aconseguir-ho, i crec que és una vergonya que dia 12 de setembre no s'hagi obtingut per part dels diputats d'aquesta cambra, i també de tots aquells grups polítics que estaven aquí, i que tenien representació allà, el suport al que era justícia amb Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Esperem del consens del futur, que fets com aquest, totalment partidistes, no es tornin a produir, i no es perjudiquin una vegada més els interessos de tots nosaltres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Simplement vull recordar que en una interpel·lació la fixació de posició són cinc minuts. Gràcies.

Per Esquerra Unida, té la paraula el diputat Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull manifestar que estam parlant d'una de les coses més importants de què podem parlar en aquesta cambra, és a dir, el procés de desenvolupament de la capacitat d'autogovern d'aquesta comunitat autònoma; en aquest sentit, el que primerament hem de dir és que això és una comunitat discriminada històricament i maltractada històricament, i no em referesc als temps de Franco, em referesc a la democràcia, em referesc al desenvolupament constitucional. Se'ns va maltractar quan se'ns va ficar en el carril de l'article 143; se'ns va maltractar amb l'endarreriment del nostre estatut d'autonomia; se'ns va maltractar amb el Pacte Autonòmic de 1992, signat pel Partit Popular i el Partit Socialista, i se'ns ha maltractat dia 12 de setembre d'enguany quan el Congrés de Diputats ha votat desfavorablement amb el vot negatiu del Partit Socialista, amb l'abstenció del Partit Popular i, afortunadament, amb el vot favorable d'Esquerra Unida i d'altres grups de la cambra la reforma estatutària aprovada per aquest parlament l'any 91.

I a més que ens han discriminat i maltractat en aquest nivell, ens han enganat i embullat d'una manera sistemàtica. Sistemàticament s'ha enganat aquest poble. Se'l va enganar quan li van dir: No et preocupis si vas pel 143 perquè, tanmateix, en cinc anys seràs igual que els altres, perquè això és el que diu la Constitució. Evidentment, varen passar cinc, anys, sis, set, vuit, no, deu, n'han passat un munt d'anys i no som igual que les comunitats més desenvolupades. Es va enganar aquesta comunitat quan li van dir: el Pacte Autonòmic, no et preocupis, és una primera passa. No va ser una primera passa, i el 12 de setembre del 95 és la millor prova que no era una primera passa, perquè si no, efectivament, haguéssim aprovat la reforma estatutària fruit del pacte i després hauríem aprovada la de l'any 91. I se l'engana avui des d'aquesta tribuna quan des del Partit Popular es mostra estranyesa en dir: i què va passar amb l'Estatut del 91, que va passar tant de temps dins el calaix? Home, allò que el Partit Popular i el Partit Socialista varen acordar en el Congrés de Diputats, donar preferència en la tramitació a la reforma estatutària derivada del Pacte Autonòmic, per això, la tramitació de la reforma estatutària de l'any 91 va torbar-se cinc anys i quatre mesos; aquesta és la raó, supòs que coneguda per la persona que diu que no sap per què hi va haver aquest retard.

El resultat de tota aquesta història trista, de tota aquesta tràgica històrica, és que no hi tenim un estatut d'autonomia suficient ni en marc competencial, ni en finançament, ni en marc institucional.

Resignació, demanava el Sr. Sampol. En absolut. No ho demanava com a pregunta retòrica a la cambra. Evidentment, no resignació.

Consens? Òbviament. Jo convid el seu grup, si ha de derivar-se una moció d'aquesta interpel·lació, que fem una moció consensuada per tal de reclamar allò a què pensam tots nosaltres tenim dret com a comunitat autònoma. Evidentment, consens, però claredat en l'objectiu, perquè si tornam a embullar l'objectiu i tornam a fer retòrica i tornam a fer demagògia, resulta que se'ns hi apuntarà tothom i, al final, haurem fallat en la claredat i tornarem a embullar i a enganar la gent d'aquesta comunitat autònoma. Per tant, claredat en l'objectiu, i l'objectiu no pot ser d'altre que la reforma de l'Estatut d'Autonomia i l'equiparació d'aquesta comunitat autònoma, d'entrada, a les comunitats autònomes més desenvolupades de l'Estat espanyol; això és el mínim, l'eix, la qüestió bàsica sobre la qual es pot articular un camí de redreçament d'aquesta història trista i tràgica, a la qual abans feia referència. Sense exclusions, òbviament; exclusions apriorístiques, en absolut. A la millor, al Partit Socialista, quan passi a l'oposició a Madrid, li deixen tornar a ser federalista. Idò, vengui, endavant, no hi ha cap problema, sense exclusions, però a partir que hi hagi canvi de posicions, no a partir d'una posició retòrico-demagògica.

Al gir del Partit Popular i a la nova etapa Soler, avui ja els hem vistes les limitacions. Poc gira aquest, hi ha hagut un altre gir quan el Sr. Marí i Tur ha sortit d'aquesta sala i ha deixat de votar la proposició no de llei que es plantejava, veurem què dona tant de gir, veurem també quin gir dona el PP quan arribi al Govern, a la millor és un gir a la inversa que el que pugui donar el Partit Socialista. En fi, hem d'estar atents a tots els girs, i quan algú giri cap a la reclamació autèntica, real i sincera d'un autogovern decent per a aquesta comunitat, efectivament, hem d'aprofitar el gir i posar-lo alineat amb la reivindicació d'aquest autogovern.

Jo crec que aquesta és l'única política possible, l'única base possible perquè aquí canviï la història d'aquesta comunitat i sigui possible qualche dia arribar a una cosa tan elemental, és que no parlem ja de dissenys d'estat excessivament sofisticats, parlem d'una cosa elemental, que dins el marc constitucional actual tenguem un estatut d'autonomia així com toca. Efectivament, jo crec que aquesta és l'única manera, i, en qualsevol cas, Esquerra Unida, a dins els cinc minuts -no se m'ha encès la bombeta-, hi fa una professió solemne i expressa de sumar tots els esforços possibles a nivell polític i a nivell social perquè això sigui possible i perquè aquesta comunitat, qualche dia, tenguí l'Estatut d'Autonomia que simplement es mereix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Quin és el nucli central, el bessó, d'aquesta interpel·lació? Som aquí per comentar i per extreure conclusions, en el seu cas, dels fets de dia 12 de setembre en el Congrés de Diputats, o sigui, per jutjar allò que ja és passat?, som aquí per plantejar què hem de fer a partir d'ara, plantejar-nos el futur? Si és el primer cas, si s'ha de comentar o extreure conclusions del que passa o culmina dia 12 de setembre, hem de dir que va succeir allò que havia de succeir, que, des de 1990, jo vaig venir dient, i està escrit en el *Diari de Sessions*, que el Partit Popular estava practicant un doble llenguatge, que hi havia una demagògia electoral de consum domèstic, que no hi havia cap assumpció per part del Partit Popular del conjunt d'Espanya de les propostes que s'estaven fent aquí en matèria autonòmica, i que d'aquesta doble moral participava el Partit Popular a nivell nacional des del moment en què les coneixia, les tolerava i sabia perfectament que quan arribàs el dia d'una votació en el Congrés de Diputats no les avalaria, cosa que també coneixien aquells que des d'aquí les impulsaven.

Però on som en aquest moment? Supòs que és aquesta també la preocupació del grup que interpel·la el Govern, o que ens interpel·la a tots, perquè realment és una qüestió que va més enllà del propi Govern, i que ens afecta a tots, com a representants del poble de les Illes Balears. Quina és la situació actual? En primer lloc, hem de dir que la situació actual és molt clara. Nosaltres hi tenim un estatut del 83 reformat el 94. Parlin de pactes autonòmics, parlin del que vulguin. Hi tenim un estatut d'autonomia reformat l'any 1994 per voluntat d'aquesta cambra, d'aquesta, perquè sembla que aquesta cambra només existeix segons el que defensi o segons el que aprovi; si ho aprova el 91, bé, però si ho aprova el 93 per al 94, un silenci ominós. No. Aquí hi ha una reforma estatutària aprovada l'any 1994. Aquí hi ha uns pactes autonòmics, i aquest parlament, probablement, va ser un dels pocs parlaments autonòmics que els va sotmetre a debat i els va aprovar; és a dir, que aquest parlament va aprovar en debat exclusiu i propi el contingut dels acords autonòmics en aquell moment, o sigui, hi va haver una total participació d'aquest parlament. Per tant, som en un moment en què, si en feim tres capítols, problemes competencials, problemes institucionals i finançament, podríem dir:

Quant a problemes competencials, hi ha una reforma del 94 que s'ha de completar, hi ha d'haver una culminació de les competències noves que se'ns han assignat, la gran competència, que és l'educació, s'ha de fer efectiva en aquesta legislatura, aquest serà el canvi qualitatiu que realment marcarà aquesta legislatura, i les altres competències que són en fase de negociació. La veritat, voldria sentir qualque paraula esperançadora, perquè em fa la sensació que hi ha un cert desinterès en aquest moment per fer avançar aquesta transferència de competències, em fa la impressió que vivim en un moment polític preelectoral d'eleccions generals i que és un moment en què no interessa que el Partit Popular avanci o negociï o aconseguixi noves competències, perquè no li interessin, perquè no volen moure cap situació. Em fa la impressió que aquesta és la situació en què ens trobam i, si no, molt millor seria si ens ho aclarissin.

Quant als aspectes institucionals, els aspectes institucionals que tractava de canviar la reforma del 91 eren erronis completament, hi havia disbarats flagrants, el president de la Comunitat Autònoma ens dissolia els consells insulars quan volia, hi havia uns autèntics disbarats, hi havia el concert econòmic com a fórmula de finançament que jo almanco i el meu partit consideram que no és extrapolable al conjunt de l'Estat, hi havia tota una sèrie de qüestions mal resoltes, però els problemes que realment hi tenim, i que ens hem de plantejar a partir d'ara, no hi eren, problemes que hi tenim.

Els consells insulars i el Parlament es mengen el temps, es mengen protagonisme, es neutralitzen mútuament, perquè està mal plantejat l'Estatut del 83 i no tractat en la reforma posterior suficientment. Per tant, hem de resoldre com donar protagonisme a aquest parlament i donar protagonisme als consells insulars; per tant, com separar aquests germans siamesos. Que vagin junts només afavoreix que el Govern cada dia sigui més fort i les institucions que l'haurien de compensar, moderar o neutralitzar siguin més esquistades en comparació amb ell.

Hem de desplegar l'Estatut, perquè l'Estatut del 83, ara ja del 94, és un estatut que té grans qüestions a desplegar, des de les sindicatures, ens han anunciat que hi ha una voluntat d'avançar en la Sindicatura de comptes, però n'hi ha més, hi ha el Síndic de greuges... El procés de transferències als consells insulars, com se'l pot qualificar després de dotze anys d'autonomia? De lentíssim. Estam en el zero i busques per cent del pressupost de la Comunitat Autònoma, com a administració, per part dels consells insulars. Per tant, encara queda una feina de règim intern en la nostra comunitat autònoma immensa a dur endavant.

Quant al finançament, l'any 96 que començarem ara, aviat, és l'any clau per a la definició del nou finançament autonòmic que ha d'entrar en vigor dia 1 de gener del 97. Aquí hi ha d'haver una aposta que sempre hi ha hagut en aquest parlament i que ha comptat amb un gran consens de totes les forces polítiques cap a la corresponsabilitat fiscal. Hauríem de ser la comunitat capdavantera, la més interessada, la que oferís més estudis, més propostes, la que estirà del carro, fins i tot a nivell de preparació tècnica ideològica per a la corresponsabilitat fiscal, perquè crec que aquesta és la clau precisament del gran avanç que s'hi ha de produir en el futur, que trobarà molts d'entrebancs, moltes d'obstruccions, i que hi haurà molts de grups polítics a comunitats autònomes -més igual- que frenaran aquest procés.

Per tant, nosaltres estam per un gran acord en aquest sentit, en allò que es pugui fer en aquest sentit. Si poguéssim deixar de convertir el creixement autonòmic en un element de combat i de sectarisme i d'ús conjuntural per poder fer grans projectes cap al futur, hi trobaran la nostra col·laboració i la nostra participació. Hem de fer un gran acord per accelerar el traspàs de competències, i quan vegem que aquest traspàs de competències es va fent realitat, plantejar nous nostres competencials cap al futur, per fer una reforma institucional que jo crec que exigeix necessàriament la reforma de l'Estatut d'Autonomia, i he vist amb satisfacció que el PSM darrerament se sumava a aquesta iniciativa que havíem fet en solitari o almanco només amb el suport d'Unió Mallorquina, quan l'any 94 la vam plantejar, la reforma de separar allò que són els consells insulars del Parlament de les Illes Balears, que crec que és completament necessària i que nosaltres tenim fins i tot articulada; en el seu moment, vam oferir al Partit Popular la possibilitat d'incloure-la en la reforma del 94, però no va ser possible, no hi va haver un acord o no estava madura encara, aquesta situació.

Per altra part, hi ha d'haver un gran acord en relació amb el finançament de la Comunitat Autònoma i hi ha d'haver un gran acord per al creixement intern, el creixement institucional, el creixement del paper d'aquest parlament a través de moltes mesures que hem discutit moltes vegades i que haurem de tornar a discutir i a través del creixement dels consells insulars, a través d'una autèntica assumpció de l'equilibri que han de suposar els consells insulars dins el conjunt de les institucions, dins el conjunt del pes polític, de la decisió política de les institucions autonòmiques de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Joana Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. JO vaig anar a Madrid a defensar l'Estatut d'Autonomia, a defensar el mandat d'aquest parlament, i jo voldria, Sra. Munar, abans de començar la meua intervenció, i el Sr. Grosske...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, li pregaria que no m'obris una qüestió incidental amb cap diputat. Ha de fixar la posició sobre la intervenció feta pel grup interpel·lant, que és el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Per tant, no entri en debat, per favor.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President.

El nostre grup ha presentat al llarg d'aquests anys iniciatives constructives i positives per anar consolidant la nostra autonomia. En aquest sentit i amb aquest esperit, varem donar suport a la reforma de l'any 91, per desbloquejar una situació d'atur competencial donada per part de l'Estat. Posteriorment, s'han anat produint una sèrie d'esdeveniments que han desvirtuat la reforma de l'any 91. No obstant això, estam d'acord amb el fons i, per això, ens varem manifestar a favor de la reforma, per part del nostre grup. No coincidim amb les formes oportunistes i partidistes del govern de Madrid. Això va provocar l'abstenció del Partit Popular nacional i un compromís de fer un pacte d'estat de les comunitats autònomes. Nosaltres varem anar a Madrid a defensar aquest estatut i lluitarem fins al darrer moment per aconseguir un canvi d'actitud, per què no dir-ho, de nostre partit, però sí que varen ser positives, pens, la nostra insistència i la nostra lluita, perquè varem aconseguir d'un no fa uns anys a una abstenció avui, varem aconseguir que hi hagués un canvi d'actitud, hi varem lluitar, altres grups no varen fer el mateix, no varen lluitar fins al darrer moment, ni altres grups que estan coaligats i tenen pactes de govern a altres institucions, haguessin pogut enviar un missatge per tal que aquesta actitud canviés, i avui la reforma de l'Estatut seria una realitat. Nosaltres ho varem intentar, altra gent no ho va intentar en cap moment.

Dic això perquè crec que no s'ha de dir en cap moment que l'electorat d'aquesta comunitat autònoma ha estat enganat, l'electorat d'aquesta comunitat autònoma, amb la reforma de l'Estatut, no ha estat enganada, prova d'això és que el Partit Popular d'aquesta comunitat no ha enganat ningú, té en aquesta cambra 31 diputats i hi ha qualche grup que en té 2. Crec que el poble no s'equivoca, que hi té confiança i que cada vegada sap més a qui vota i per què vota. Per tant, dic que nosaltres, el Partit Popular de Madrid va fer un canvi, de dir que no en el seu moment a abstenir-se avui en dia.

Nosaltres direm al Sr. Sampol que no ens resignam i que no ens sentim satisfets amb aquest nivell competencial que hi tenim. Volem els fonaments per a una autonomia plena i real, en això coincidim totalment amb la postura del seu grup. Per tot això, pensam en la necessitat de fer un gran pacte, un pacte que serà fruit del consens de tots els grups polítics d'aquesta cambra per aconseguir una autonomia plena aquí i equiparar-nos a les comunitats històriques, aquesta és la voluntat d'aquest grup que dóna suport al Govern, que en aquest moment, en aquest parlament, lluita, com tots els que estam aquí, per aconseguir un nivell d'autonomia plena per a la nostra comunitat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En contrarèplica, té la paraula el Sr. Sampol.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, per al•lusions...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, aquest president ha cridat l'atenció a la diputada en el moment en què s'ha produït un nom, no ha fet cap al•lusió després directa, no ha continuat per aquest camí; per tant, entén, aquest president, que no hi ha hagut al•lusions.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, no hi ha hagut, que jo sàpiga, dos diputats a cap altre grup en aquesta cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, em pareix que, amb una única al•lusió al fet que ha motivat aquesta interpel·lació, podem afirmar que hem fet una interpel·lació mirant cap endavant. Per desgràcia, altres grups pareix que s'obstinen en mirar cap endarrera i que s'acusen mútuament de la desfeta del 12 de setembre a Madrid.

Sra. Estaràs, deixi d'excusar-s'hi, vostès també tenen la seva part de responsabilitat en la tramitació de l'Estatut. Aquests grans temes d'estat els pacten PP i PSOE, els pactaven abans PSOE i UCD, i els continuaran pactant, i si l'Estatut no va sortir més prest del calaix és perquè no va interessar ni als uns ni als altres. Deixem de parlar d'això. Jo no vull recrear-me quatre anys amb aquest fet luctuós per a la nostra autonomia, intentem mirar endavant.

Vostè em diu que estan disposats a lluitar per un nivell d'autonomia salvant les nostres peculiaritats. Si anàs endarrera, li podria dir que en el Pacte Autòmic no se'n va salvar ni una, de peculiaritat, però anem cap endavant. També, entre cometes, he escrit que vostè és partidària d'un gran pacte que respongui a un consens. Bé. Està escrit i gravat. Veurem d'aquí a quinze dies en una moció que ja s'haurà materialitzada com assumeixen aquesta proposta que farem, que no els posarà contra les cordes. El que m'ha preocupat és que digui que estan disposats a reiniciar aquest procés, una altra vegada entre cometes, un cop assumit el Pacte Autòmic i, mentrestant, no hi ha res a fer; mentre esperam aquestes competències que no hi arriben -per cert, s'ha de materialitzar encara tot el pes, tot el contingut, del Pacte Autòmic-, hem d'estar mans plegades?, hem d'estar resignats? Era la pregunta que feia al principi.

La Sra. Munar ha qualificat de poc serioses unes propostes de l'esquerra. Jo no sé si el que és poc seriós és no votar a Madrid l'Estatut o la nostra actitud d'avui aquí, avui no feim cap proposta, avui feim una simple interpel·lació que és un interrogant al Govern, el grup proponent interroga el Govern sobre les intencions en una determinada matèria, que és en aquest cas el procés autonòmic. En quinze dies, si n'és el cas, hi haurà una moció on hi haurà unes propostes concretes, que es podran qualificar de serioses o no i que es podran votar. Li repetesc el mateix, jo no em vull recrear aquests quatre anys recordant al PP i al PSOE que han traït l'esperit de l'any 91 i que han fet un atemptat contra la sobirania popular de les Illes Balears en votar en contra de la reforma de l'Estatut. Jo crec que és més positiu, més necessari, que fomentem actituds positives dins la ciutadania envers la nostra autonomia, i no vull dir amb això que ens en fiam, tampoc no ens en fiam, del Partit Popular i del PSOE, però volem encetar un treball d'estudi que possibiliti que, una vegada canviï l'actual situació de bloqueig, perquè hi hagi una altra majoria en el Congrés de Diputats més sensible o perquè les forces nacionalistes hi siguem presents i amb força, es puguin escoltar els nostres arguments i tinguem feta una feina de base per plantejar una reforma de l'Estatut rigorosa. Crec que amb això coincidim, tal vegada, només hi ha matisos de diferència.

El Sr. Grosske ha fet una afirmació que, evidentment, comprenem.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, li record que és en una interpel·lació al Govern, per tant, no anomeni els diputats que hi han intervingut; en tot cas, faci una exposició genèrica, si no, m'obligarà a un torn on la Presidència es veuria obligada a donar la paraula. Per tant, continuï contestant al Govern.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Perdoni'm, però en aquests quatre anys encara no he après que els altres contertulians són innominables.

Bé, es parlava de fer una moció consensuada. Jo crec, Sr. President, que s'ha fet una proposta molt concreta al grup interpel·lant perquè consensuem una moció.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vostè coneix el Reglament, jo diria, millor que jo fins i tot, i, per tant, vostè sap que aquesta interpel·lació va dirigida al Govern i que, encara que els grups fixin la posició i en aquesta fixació hi hagi propostes concretes, temps tindrà vostè després quan planti la moció en aquesta cambra per recollir aquestes propostes.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Molt bé. Moltes de gràcies, Sr. President.

Nosaltres creim que també som clars, i no som massa optimistes respecte d'aquest procés que volem reobrir. De cara a encetar una nova reforma de l'Estatut, jo crec sincerament que avui ni Partit Popular, ni PSOE, ni el Govern balear es poden comprometre amb una nova reforma. Per tant, aquí, en la nostra primera intervenció, dèiem que és que tornar a entrar en un envit, a veure qui arriba més enfora en la demanda d'autonomia, qui és més autonomista d'aquesta cambra, seria útil aprofitar aquests quatre anys per posar les bases per a una reforma necessària, possible, realista i profunda quan hi hagin les condicions que la faci favorable. Allò que no estam disposats a fer és tornar a entrar en la mecànica en què vàrem entrar l'any 91 i durant anys i anys tirar encara una reforma aprovada aquí i que, al final, la majoria no està disposada a avalar en el Congrés de Diputats.

Crec que s'han plantejades pels distints grups les qüestions d'autogovern que hauríem de plantejar. Jo reiter el tema dels consells insular, i hi vull dir, vull aclarir-ho, que el PSM no s'ha sumat a cap petició de separació de consellers i diputats, ara, és un tema que creim que s'ha d'estudiar, no en tenim la solució, però és un tema a estudiar, és un dels grans temes que hem d'abordar en aquesta feina que nosaltres ens marcam a quatre anys vista. Per desgràcia, pareix que l'actitud del Govern no estarà per la labor; en tot cas, la veurem d'aquí a quinze dies. Si les necessitats de consens no ens obliguen a transformar la nostra idea de moció inicial, serà una moció tan *light* i tan suau que, si no l'aproven, realment, Sr. Soler, de cada dia ho tindrà més difícil per guanyar credibilitat autonomista dins aquesta cambra. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per tancar aquesta interpel·lació, té la paraula la Sra. Vice-presidenta Rosa Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Començaré aquesta segona intervenció anunciat als senyors diputat d'aquesta cambra que enviarem en nom del Govern una comunicació a aquest parlament perquè s'hi plantegi un debat en ple sobre les transferències pendents i allò que serà el futur d'aquesta comunitat, el model autonòmic. Dit això per endavant i, per tant, posant de manifest allò que serà la voluntat en aquesta compareixença davant ple, la voluntat d'aquest govern, diré que no m'excús quan jo explic quin ha estat, al meu parer i al parer del Govern, el procés d'allò que va ser aquesta reforma del 91 i, com que n'estic convençuda, per això la defens. Si vostè entén en les meves paraules una manera d'excusar-me'n, em sap greu, jo ho intent defensar amb tot el meu convenciment, que el tenc. Li diré que el Pacte Autonòmic, n'estic convençuda, va ser un primer pas, que ha estat el pas que va rompre el bloqueig i el mur infranquejable que va plantejar el Partit Socialista i que va aconseguir que s'aixecàs, aquest primer pacte autonòmic, però que no va ser més que un primer pas; que no hi hem renunciat, i que no hi vàrem renunciar, en el moment en què sí ho varen fer altres comunitats, a la reforma del 91 i que, per tant, quedi clar que si altres comunitats ho varen fer, nosaltres no ho vàrem fer, i que la definició de model autonòmic, ho he dit abans i ho reiter ara, s'ha de fer mitjançant un consens, mitjançant un gran pacte, no es pot fer mai amb l'enfrontament de forces polítiques majoritàries o minoritàries, però que no basta amb el consens de partits minoritaris, sigui Unió Mallorquina, sigui Esquerra Unida o sigui el Partit Socialista de Mallorca, si no involucram en aquest procés el Partit Socialista obrer Espanyol. Per tant, hem d'aconseguir entre totes aquestes forces minoritàries i el Partit Popular involucrar-hi el Partit Socialista Obrer Espanyol, que pareix que no és qui està involucrat en allò que ha de ser aquest model autonòmic. Mai no empraria jo allò que és un model autonòmic, allò que ha de ser el futur de la nostra comunitat, com una arma política per captar vots o per llevar vots, jo crec que els ciutadans no s'equivoquen mai i donen les majories a qui en aquell moment troben més oportú; per això, el Partit Popular avui gaudeix d'aquesta. Per tant, no podem emprar mai aquest tema com una arma política i com una arma de vots; si pensen altres forces polítiques que això es pot fer és perquè no tenen la mateixa consciència ètica que tenim nosaltres.

I li contestaré, Sr. Sampol, que mentre esperam aquest pacte autonòmic, vostè m'ha dit que en podem parlar, però hem de tenir en compte allò que és el context polític a nivell nacional, però sempre estarem disposats a seure'ns i a parlar d'allò que ha de ser el nostre futur de model autonòmic, perquè d'això depèn el futur dels nostres fills i dels nostres nets. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

IV.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1947/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a foment i regulació del voluntariat social.

Acabada la interpel·lació, passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és debat de presa en consideració de la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a foment i regulació del voluntariat social. Té la paraula la Sra. Catalina Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. El 10 de març del 93, el nostre grup, el Grup Nacionalista-PSM, presentà en aquest parlament la proposició de llei relativa a foment i regulació del voluntariat social de les Illes Balears, la qual va ser vetada pel Govern de la nostra comunitat. Aquesta mateixa proposició de llei la tornarem a presentar un any després, el març del 94, i tornà a ser vetada. Sabem que l'article 126.2 del reglament d'aquest parlament permet al Govern vetar una proposició de llei si implica un augment de crèdit. Ara bé, també estam convençut que no hi ha hagut voluntat política, almanco fins ara, per dur endavant aquesta proposta, ja que les diputades i els diputats del grup parlamentari del Partit Popular tampoc no van donar suport amb el seu vot a la interpel·lació defensada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM el març del 94 ni a la moció presentada l'abril del mateix any, però a la fi avui puc defensar, en nom del meu grup parlamentari, la proposició de llei que reguli i fomenti el voluntariat social aquí, a les nostres illes. Per sort, en la nostra societat hi podem trobar un gran nombre de persones que d'una manera altruista col·laboren a millorar les condicions de vida d'homes i de dones amb una problemàtica social diversa. També hi ha nombroses organitzacions a cada una de les illes Balears, des de Formentera a Mallorca, passant per Eivissa i per Menorca, que han anat fomentat uns valors que donen a la nostra societat un aire d'humanitat i que creen un teixit social a diferents sectors de la nostra societat (drogaaddicció, gent major, joventut, marginació) fent possible la presència del voluntariat social a diferents activitats i programes que tenen com a factor comú la solidaritat. A causa del gran nombre d'organitzacions que fan feina dins el món social sense cap fi de lucre és adient regular i coordinar totes aquestes agrupacions i unificar criteris i recursos.

Trobam oportú que el Govern creï una coordinadora d'organitzacions de voluntariat social de les Illes Balears adscrita a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, on participin representants de l'Administració i de les diferents organitzacions. Aquesta coordinadora tendria per objectius promoure i fomentar el voluntariat social, la planificació de les actuacions d'aquest voluntariat, sempre, però, respectant la voluntat i la independència de les diferents organitzacions, també tendria per objectiu coordinar els distints programes, establir criteris de la distribució de recursos materials i vetllar perquè no hi hagi interferències entre el sector professional i el voluntariat.

El concepte de voluntariat s'ha anat modificant arran dels canvis que s'han produït en la nostra societat. D'una concepció més de caire de caritat s'ha anat evolucionant a un concepte de solidaritat i de responsabilitat social. Actualment, trobam homes i dones que donen suport en el seu temps lliure a programes de diferents àrees, en el camp del medi ambient, en l'esportiu, en el de serveis socials, cosa que fa que el perfil del voluntari s'hagi anat ampliant a causa de la seva actuació en diferents àmbits i sectors socials. Podem dir, idò, que l'actual voluntariat ve i es fonamenta a partir de tres cultures: la cultura de la ciutadania, la cultura de la participació i la cultura de la solidaritat. Cultures que, en certa manera, donen una estabilitat a l'esperit democràtic. El nostre grup, Nacionalista-PSM, entén per voluntari, i així ho definim en la proposició de llei, que és aquella persona que apart de la seva feina diària dedica de forma solidària i sense rebre contraprestació econòmica part del seu temps a activitats de caire social. No hem d'oblidar el paper actiu que pot fer la gent gran, la gent de la tercera edat, en aquest camp; cal aprofitar tot allò que hi poden aportar de la seva experiència, participar en activitats i fer un servei i, alhora també, tenir una oportunitat de sentir-se útil i fer un servei alhora que mantenint el seu dret de desenvolupament personal i de pertànyer a una comunitat.

També es podrien concretar els drets i els deures del voluntariat per potenciar i crear d'alguna manera una actitud vital de fons en les persones que es dediquin a aquest camp, i no només en voluntariat de forma esporàdica i episòdica.

Per activitat del voluntariat s'ha d'entendre la donada de manera persona i gratuïta a través de l'organització a què pertany el voluntari, sense cap fi de lucre. Per tant, ja que es planteja aquesta activitat des d'un caire totalment solidari i sense rebre cap remuneració, cal que el Govern arbitri els mecanismes necessaris per simplificar i abaratir les assegurances individuals o col·lectives del voluntariat social que hauran realitzades les organitzacions.

Les organitzacions del voluntariat podran obtenir els recursos econòmics per al seu funcionament i desenvolupament de les activitats de diferents institucions públiques (contribucions del Govern balear, consells insulars, ajuntaments, de l'Estat i/o d'organismes internacionals). És necessari, idò, que la Comunitat Autònoma creï un registre de les organitzacions del voluntariat en coordinació, això sí, amb els consells insulars, ajuntaments, i que la inscripció en aquest registre sigui condició indispensable per accedir a les subvencions públiques i es puguin beneficiar de la dispensa fiscal. És oportú evolucionar de la cultura del subsidi i subvencions donades d'una manera arbitrària a una cultura de la solidaritat.

El fet que hi hagi una llei, una normativa que reguli i fomenti el voluntariat social, ens assegura una generalització i no discriminació de cap organització que estigui inscrita en el registre d'organitzacions del voluntariat. La normativa potencia una formació del voluntari sense entrar en el camp del professional, ja que entenem que el voluntari i el professional es poden i s'han de complementar amb les seves tasques.

En la proposició de llei que nosaltres presentam establim uns mínims a legislar. Som conscients que la nostra proposta segurament es pot millorar i ampliar si és necessari. Sabem que tota llei, tota normativa, s'ha de modificar segons les necessitats i demanda de la nostra societat. Per tant, ens agradaria que la nostra proposta, la del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, fos (...) punt de partida perquè el Govern de la nostra comunitat elabori la llei de foment i regulació del voluntariat social. Voldria recordar que la referència legal de la nostra proposta la trobam en la Llei d'acció social d'aquesta comunitat on, a l'article 6, apartat e), ens diu que "el Govern de la Comunitat Autònoma promourà i impulsarà la col·laboració amb (...) privada sense ànim de lucre, especialment es fomentarà el voluntariat social"; també, a l'article 9.b, s'hi fa referència al compromís d'impulsar el voluntariat social i, a l'article 35, s'hi planteja que s'aniran substituint les subvencions discrecionals a fons perdut per fórmules que ens duguin a complir amb uns objectius determinats. És ver, però, que les coses s'han de fer a poc a poc i bé, però fer les coses amb seriositat i amb rigor no vol dir fer-les eternes, i és això el que ens preocupava. Desig que aquesta preocupació es converteixi en una tranquil·litat per part nostra. Voldria també que durant aquest temps que ha passat des que el meu grup parlamentari va presentar la primera proposició de llei sobre foment i regulació del voluntariat social, hagués existit per part del Govern balear i dels diputats i diputades del PP un procés de maduració cap a aquest tema, ja que pensam que la defensa de la societat del benestar hauria de ser una lluita de tots els grups parlamentaris que estan presents en aquest parlament. Aprofit, per tant, per demanar l'ajut de totes les diputades i de tots els diputats d'aquesta cambra perquè donin suport a la proposició de llei que hem presentat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. S'obre un torn d'intervencions per als grups que es mostren a favor de la proposició de llei. Tots els grups han demanat la paraula en torna favor.

Per part del Grup Mixt, Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. A poc a poc a les nostres illes es consolida un teixit associatiu important que amb actitud solidària presta uns serveis a la comunitat sense demanar res a canvi. Aquests col·lectius, però, necessiten, com a mínim, suport per part de les diferents administracions per ajudar-los a dur endavant aquesta tasca. Quan parlem del foment i de la regulació del voluntariat, és important, però, no oblidar un punt que ens pareix important i que figura en l'exposició de motius de la proposició de llei que estam tractant, que diu que "aquests objectius no han de substituir les responsabilitats que tenen les institucions públiques de garantir els serveis i la seguretat social a tota la població", és molt important aquest punt perquè no ha de servir una llei de voluntariat social perquè el Govern es descarregui de totes les seves responsabilitats, ho delegui tot en la societat civil i renunciï a les seves obligacions. A partir d'aquí, s'ha d'assenyalar que la política del Govern en matèria social deixa molt a desitjar. S'ha de dir que Balears, capdavantera de l'Estat en tants d'indicadors econòmics, té encara greus mancances socials; per exemple, una de cada cinc persones viu amb ingressos inferiors a 40.000 pessetes mensuals, això és aproximadament la meitat de la renda per càpita que té l'Estat i, per tant, és el criteri pel qual la Unió Europea considera que ja és nivell de pobresa; per tant, podem dir que una de cada cinc persones de les nostres illes són pobres

ara mateix. Exemples encara més de la nefasta política social i de l'absoluta manca de sensibilitat social del Govern són, per exemple: la insuficiència absoluta de l'anomenat Suport social transitori, una mena de salari social que deixarà fora del seu abast un gran nombre de persones pobres; la desaparició del Grec (Grup d'educadors de carrer); la solució de l'Ibavi a la problemàtica presentada per alguns ocupants d'habitatges, que és exigir no tenir antecedents penals per accedir a un habitatge de protecció oficial, cosa que diu molt poc del tarannà integrador que hauria de tenir el Govern i les empreses públiques que en depenen, i en general, manca absoluta de serveis en qüestions com tractament de toxicomanies, que inclogui reinserció social i laboral efectiva; planificació familiar; atenció a dones maltractades, etc.

Per tant, per no deixar desprotegides les associacions que treballen amb voluntariat i per millorar aquesta implicació de la societat civil en la prestació de serveis socials alternatius, el Grup Mixt votarà a favor d'aquesta proposició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part d'Esquerra Unida, té la paraula la diputada Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Coincidesc que és la segona vegada que surt a la tribuna amb una proposició de llei prou interessant i que, donades les hores de l'horabaixa, l'auditori és bastant minso. Per tant, en aquest cas, sembla que hi haurà unanimitat o que tots els torns seran a favor. Per tant, el Grup Parlamentari Esquerra Unida, primerament de tot, vol donar el seu suport a aquesta proposició de llei i, per tant, el nostre ajut amb les nostres esmenes, amb les nostres propostes en la discussió de la llei en concret.

Pensem que el voluntariat és un moviment social espontani que necessita de la seva llibertat, així ho reconeix el Consell d'Europa, que recomana als seus estats membres respectar la llibertat d'actuació de les organitzacions de voluntaris constituïdes d'acord amb la legislació o costums, i, per tant, pensem que no s'ha de confondre la llibertat amb absència de regulació jurídica. Múltiples sectors de la societat, en la qual és bàsica la llibertat, són regulats i també ho són es relacions dins qualsevol associació, sent i tot aquesta voluntària. Entre d'altres possibles finalitats, la regulació persegueix en aquests casos garantir la llibertat en la relació i, a dins límits raonables, evitar-hi abusos. La pròpia llibertat i el seu respecte són valors bàsics per als drets, aquests només pot garantir-los si els regula. L'existència d'una regulació del voluntariat social és útil i determina importants conseqüències pràctiques; per una banda, garanteix la llibertat, aquest treball voluntari, per una altra, aporta criteris per a la solució de conflictes entre els voluntaris i les organitzacions. Pensem que també és important perquè delimita treball assalariat i voluntari, i aquí pensem que ha de ser important la discussió de la llei, que mai no pugui substituir-se treball assalariat, treball fixo, per voluntari, i finalment estableix mesures públiques de foment i potenciació del voluntariat.

Per tant, aquesta proposició de llei, per part nostra, la valoram positivament, hi donarem el nostre suport, perquè pensem que garanteix l'actuació sense caure en estructures burocràtiques ni asfixiants d'iniciatives que poden sorgir de la societat. Aquí ja ha citat, la diputada Sra. Bover, l'article de la Llei d'acció social de la Comunitat Autònoma on es parla que es fomentarà el voluntariat social, per tant, només vull recordar-los-el, i pensem que el tema que hi hagi pocs antecedents de regulació sobre el voluntariat social no és cap entrebanc perquè en aquesta comunitat autònoma es plantegin. Conceptes com solidaritat, participació i cooperació, pensem que tenen una àmplia connotació democràtica, que estan pocs desenvolupats en la nostra societat i que de qualque manera és bo que hi hagi lleis que promouen aquesta participació i que la desenvolupin.

Per tant, pensem que, en aquest moment, en aquesta comunitat autònoma, sense esmentar les mancances que ha plantejat un diputat anteriorment, el Sr. Balanzat, amb tots les mancances que hi tenim i amb les necessitats que hi tenim d'intervenció dels poders públics per pal·liar aquestes mancances, en una concepció solidària de la societat, com la que té Esquerra unida, els poders públics estan obligats a fomentar la participació social i, per tant, aquesta manera és una bona passa a través d'aquesta proposició de llei. Per tant, pensem que el voluntariat ha de tendir a la complementació amb el treball social professional, sense que això signifiqui en absolut una interferència en el seu treball, sinó una complementació.

Finalment, per tant, donarem el nostre suport a la proposició de llei i, a la vegada, anunciï que, si s'aprova aquesta proposició de llei, a dins el debat parlamentari, hi aportarem esmenes concretes per tal de millorar la participació, millorar i concretar aquesta proposició de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Grup Socialista, com ja ha manifestat en diverses ocasions, considera imprescindible que es reguli, que es fomenti i que es promogui la col·laboració per a la prestació de serveis entre el voluntariat social i les administracions públiques de la Comunitat Autònoma. Per això, votarem a favor de la presa en consideració de la proposició de llei que avui ens presenta el Grup Nacionalista-PSM.

No cal que els repeteixi aquí tots els arguments a favor que ja ha donat el grup proposant, tant a l'exposició de motius del text presentat com fa uns moments la seva portaveu des d'aquesta tribuna.

Sra. Bover, sàpiga que el Grup Socialista, pel que fa a la necessitat d'aquesta llei, subscriu tot el que vostè ha dit aquí.

Tampoc no voldria entrar a analitzar amb detall avui l'articulat del text presentat, només hi voldríem afegir i recalcar molt breument un parell de consideracions. Senyores i senyors diputats, és la mateixa Constitució Espanyola, en l'article 9.2, i l'Estatut d'Autonomia, en l'article 9, els que recullen l'obligació dels poders públics en general i de les institucions d'autogovern en particular, ho dic textualment, de facilitar la participació de tots els ciutadans i ciutadanes en la vida política, cultural, econòmica i social, com a manifestació de la solidaritat ciutadana en benefici de la comunitat, i nosaltres creiem que l'acció voluntària, lliure i compromesa de molts de ciutadans i ciutadanes en la millora constant de les condicions de vida és revela com un dels instruments canalitzadors d'aquesta participació; a més a més, senyores i senyors diputats, és evident que l'actuació voluntària realitzada des de la societat civil pren avui en dia una especial rellevància i que la seva estructuració va en augment. El camp d'actuació del voluntariat s'amplia de tal manera que ja inclou camps tan diversos com la salut, l'assistència social, la cooperació i el desenvolupament, la dinamització cultural i ciutadana, la defensa del medi ambient o l'esport. La coordinació entre les pròpies entitats de voluntariat i la d'aquestes amb l'Administració pública, en tots els seus àmbits i nivells, és ja, doncs, imprescindible i ha de comptar amb el suport decidit del Govern de la Comunitat Autònoma. Per això, considerem urgent que aquest parlament aprovi una llei que reguli, fomenti i promogui aquesta col·laboració del voluntariat social amb el Govern de la Comunitat Autònoma, col·laboració que ha d'anar destinada a la prestació de serveis a través de les entitats del voluntariat, i també creiem fonamental que alhora es creï un organisme executiu especialitzat de planificació, de coordinació i de creació i manteniment dels recursos necessaris per al bon funcionament del voluntariat social a les nostres illes, encara que, Sra. Bover, la fórmula que vostès proposen per dur a terme aquestes tasques, que són bàsicament de gestió, a través d'una coordinadora no ens sembla en principi la més adequada, però, com ja he dit al començament, avui no hem d'entrar en el debat de l'articulat, ja en tindrem ocasió, si els vots del Partit Popular ens ho permeten, i aquesta vegada, Sra. Bover, si els diputats i diputades del Grup Popular volen ser coherents amb les paraules que va dir el president en el debat d'investidura, ens ho han de permetre. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Carlota Alberola.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Molt Honorable Sr. President de la nostra comunitat autònoma en el seu discurs d'investidura, en matèria de sanitat i seguretat social, va reiterar la seva voluntat de regular normativament la figura del voluntariat social; anunciava que es crearia una estructura que permetria la coordinació d'esforços entre administracions i els grups que treballen en el camp de l'acció social amb la col·laboració de voluntaris. Aquest fet succeïa dia 27 de juliol, i en vint-i-quatre hores vostès presentaven una proposició de llei per a foment i regulació del voluntariat social. Deixant al marge aquesta maniobra d'oportunisme polític, entrarem en el debat sobre la conveniència d'una llei de voluntariat.

Si fins ara aquesta matèria no ha estat legislada a la nostra comunitat autònoma, evidentment, no és per causa de falta de voluntat política, sinó que el Govern ha entès la reticència de molts sectors, a dins el voluntariat, que rebutgen projectes de llei que regulin aquesta matèria. Açò és extensiu a altres comunitats autònomes. Publicacions molt recents de diaris a Catalunya, els llegiré textualment una de juny de 1995, així ho confirmen: "Referent a la conveniència d'una llei de voluntariat, les associacions catalanes de voluntaris s'hi van pronunciar en contra, perquè van considerar que la llibertat, l'espontaneïtat, la independència i la solidaritat són aspectes difícilment regulables", en aquest sentit, se seguia la tendència majoritària europea, que és el mateix moviment voluntari qui s'autoregula i on la normativa és mínima, i, en tot cas, de caràcter instrumental. Per tant, el Govern ha donat prioritat a obtenir unes propostes per part de les associacions en detriment de dur a aquest parlament un projecte de llei que, per ventura, hagués semblat una postura massa unilateral a segons quines associacions. No podem acceptar que vostès acusin el Govern de no voler reconèixer el valor del voluntariat i manco que no li interessa cap política de voluntariat social. Admeten vostès que a la nostra comunitat hi ha una presència creixent de voluntariat? Doncs bé, aquest voluntariat es manté en part pel suport que tant el Govern com els consells insulars i ajuntaments donen a les associacions, i no tan sols suport econòmic mitjançant convenis, sinó foment i reconeixement que es donen a les associacions i a les persones voluntàries que en formen part. Doncs, per regular totes aquestes actuacions, comptem amb la Llei 9/1987, d'acció social, on es preveu en l'articulat, i amb gran detall, la col·laboració de la iniciativa privada i el control de l'activitat d'aquestes entitats, regulació que supera la prevista a legislacions com les de Navarra, Madrid o Catalunya.

Fetes aquestes consideracions, el nostre grup votarà a favor de la presa en consideració de la proposició de llei de foment i regulació del voluntariat social, atès el compromís adquirit per l'acció de govern; que, en aquest moment, la Unió Europea ha fet les seves recomanacions; que l'Estat espanyol té elaborat un projecte de llei sobre voluntariat, i que, per part del Govern, s'han organitzat fòrums i debats amb les diferents associacions no governamentals, les qual ja li han fet arribar les seves propostes. No obstant això, els hem de dir que ens sorprèn que vostès proposin per tercera vegada una proposició de llei idèntica a la que fa tres anys presentaren, que és literalment una còpia de la lle(...) italiana, que fou qualificada en el seu moment d'intervencionista, que confon voluntariat amb associacionisme, oblida els consells insulars i està totalment descoordinada amb el projecte de llei de l'Estat.

Tot i que votarem a favor de la presa en consideració, el nostre grup ja els anuncia, per tot el que hem exposat, que presentarem una esmena alternativa a tota la llei, on farem les aportacions en funció de l'opinió del sector, de les indicacions de la Unió Europea, de les experiències a altres comunitats autònomes i en coordinació, en la mesura del possible, amb el projecte de llei de l'Estat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

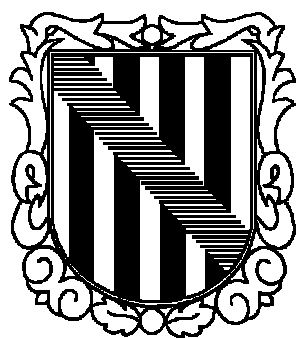
Moltes gràcies, Sra. Diputada. Consumits tots els torns a favor, si vol fer ús de la paraula o passar directament...

Es pot donar aprovada per assentiment de la cambra? Moltes gràcies, queda aprovada la presa en consideració de la proposició de llei relativa a foment i regulació del voluntariat social.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma